

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 16/2016 - 48 pàgines

Sessió ordinària del dia 10 de novembre del 2016

El dia 10 de novembre del 2016, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 74/2016, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports i Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.03h)

El Sr. síndic general:

Bé, abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst, us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta incloent també la rèplica i la dúplica no pot excedir de vuit minuts dividits en parts iguals, i que finalida la resposta del membre del Govern, si un conseller general ho sol·licita, el síndic general li concedirà la paraula per un minut per tal que formulï una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per la resposta del mateix temps.

Passem doncs al primer punt, el punt únic:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.

Sr. Pere López teniu la paraula, abans de començar amb el punt únic.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig s'incorpora a la sala)

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Només per informar-lo que volia retirar la pregunta que figurava amb el número 9, una pregunta que estava registrada amb el número 1459 i que no la formularé.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs queda retirada la pregunta número 9.

Passem doncs a aquest punt únic:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent, admesa a tràmit ahir per la Sindicatura i que figura en primer lloc del llistat.

Procedirem doncs amb la primera pregunta.

1- Pregunta amb declaració d'urgència al Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 8 de novembre del 2016, relativa a les actuacions fetes per Govern dirigides a corregir les irregularitats administratives del SAAS.

Fou registrada amb el número 1495 i s'ha publicat en el Butlletí número 77/2016 del 9 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Fa sis mesos i mig, en aquesta mateixa sala i a l'ocasió d'un consell de preguntes a Govern, els socialdemòcrates, basant-nos en l'informe del Tribunal de Comptes del 2014 denunciàvem pràctiques inacceptables en les actuacions del SAAS i incompliments reiterats i sistemàtics de moltes de les lleis que regeixen les entitats públiques i parapúbliques, com per exemple la Llei de la contractació pública, la Llei de les finances públiques.

A les nostres preguntes i reflexions, el cap de Govern assegurava i el cito: "no hi ha cap tracte de favor cap al SAAS [...]" i que "tots els organismes, ja siguin parapúbliques o no han de complir la llei".

A més, Toni Martí assegurava no estar satisfet de com es gestionava el SAAS.

Així doncs, sis mesos més tard, tres auditories jurídiques i fins i tot un requeriment a la Fiscalia per descartar o no possibles responsabilitats penals,

Es demana:

Ens pot explicar el Govern quines actuacions (relatives al personal o altres) ha efectuat de cara a evitar que es continuïn produint les reiterades irregularitats a dins del SAAS?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, recordaré les actuacions que ha efectuat el Govern en els darrers mesos, que com ja saben va obrir una informació reservada per esclarir els fets reflectits en l'informe del Tribunal de Comptes del 2014 i un cop feta aquesta instrucció corresponent i mitjançant informes jurídics pertinents, va constatar l'existència d'una sèrie d'irregularitats. I en conseqüència d'aquest fet, el Govern va acordar dues actuacions.

La primera va ser l'obertura d'un expedient administratiu per determinar si l'existència de responsabilitats civils derivades de les esmentades irregularitats designant el director general del SAAS com a instructor de l'expedient.

I la segona al mateix temps, per una qüestió de transparència, es va posar en coneixement de la Fiscalia General aquests fets, trametent-li la totalitat de les actuacions. Depenent del resultat d'aquesta instrucció de l'expedient administratiu esmentat, si s'escau, el Govern prendrà les mesures en relació a les persones que hagin pogut tenir responsabilitat en els fets.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Així doncs, el passat 28 d'abril del 2016, en sessió parlamentària de control al Govern, els socialdemòcrates demanàvem el compliment irreprotxable de les lleis i normes per part de totes les nostres institucions i específicament en aquella ocasió, ens referíem al SAAS.

Llavors, tal i com també ens ho ha reiterat ara, el nou ministre de sanitat, frescament arribat, ens anunciava l'obertura d'un expedient informatiu i deia llavors que segons aquest es prendrien les mesures pertinents. I amb tot, afirmava la voluntat de redreçar la situació.

De fet, el Sr. cap de Govern, que va intervenir en la pregunta, va afegir a més de les afirmacions que ja he citat en la formulació de la meua pregunta, que assumia la seva responsabilitat en aquest afer. No ho va dir una sola vegada sinó que com a mínim van ser dues.

D'ençà d'aquella pregunta, Srs. de Govern, ha passat més de mig any. Vostès han encarregat tres informes jurídics. Un, a una advocada independent del país, un, al seu gabinet jurídic i el tercer, a un prestigiós bufet d'advocats català i tots han arribat a la mateixa conclusió, almenys en una cosa i és en reconèixer incompliments flagrants de lleis tan importants com les citava abans, la Llei de les finances públiques i la Llei de la contractació pública.

Sr. cap de Govern, és inadmissible que vist el caos en els comptes de la sanitat, demostrat per l'informe del Tribunal de Comptes, per la Intervenció General de Govern i pels tres informes jurídics, en tots ells

reconeixen irregularitats administratives, tot segueixi igual.

Continuen havent-hi persones a dalt de tot, en llocs claus i per les quals ha quedat més que evidenciada la seva mala gestió, i aquí en tinc molts exemples amb la documentació que vostès m'han tramès i que malgrat tot, continuen ratificades en el càrrec pel govern demòcrata.

Sr. cap de Govern, Sr. ministre, ensenyin, sis plau, aquesta documentació als seus consellers generals i als altres ministres a veure com ho veuen ells i si comparteixen la seva inacció.

La pregunta és una i important: li preocupa realment a aquest Govern el dèficit creixent i la mala gestió en la sanitat o només ens ho vol fer creure?

Certament ja ha vist tothom aquests dies que el concepte del que és ètic, tolerable i legal del Sr. cap de Govern ha quedat demostrat amb els seus actes i declaracions surrealistes. Ho hem vist en les seves defenses numantines del que és indefensable aquí i arreu; i en això s'ha de reconèixer que ha sabut adoctrinar alguns dels seus seguidors més fidels.

De fet, hem pogut assistir a un ben trist espectacle.

Sí Sr. cap de Govern, ha quedat demostrat una vegada més que vostè, no actua quan cal, segurament per les conseqüències d'enfrontar-se amb els seus amics o amb els amics dels seus amics.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí Sr. síndic.

Sap el que passa Sr. Martí, les seves accions demostren que el malbaratament dels recursos públics, que si no es paren, porten o portaran retallades i l'incompliment de les lleis li preocupen ben poc, en front a les seves lluites de poder. I això ens porta a trobar-nos a llocs i situacions on les aigües podrides i estagnants es fan insuportables.

Ha quedat evidenciat que el càsting per gestionar carteres tan importants com la de sanitat s'ha basat més en els seus càlculs electorals que en la recerca del candidat més adient. En cap cas, busco desmerèixer a ningú però la procedència política dels seus tres membres de sanitat, en només 5 anys i mig ho avalen.

L'altre dia, el Sr. Cinca, portaveu de Govern...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

...referint-se al pacte d'Estat de sanitat pretenia donar-nos lliçons de responsabilitat acusant-nos de voler-la defugir.

Sr. cap de Govern, Srs. de DA, vostès sí que defugen les seves responsabilitats amb les seves inaccions.

A més, aquesta tolerància i inactivitat, els porten a ser còmplices de les irregularitats que coneixen i permeten; i de les accions d'aquells que vostè, Sr. cap de Govern ha posat, mantingut i ratificat.

I acabo Sr. síndic, manifestant que els socialdemòcrates no deixarem de seguir aquest delicat afer i els anuncio des d'ara que tenim la intenció de participar en el procés penal en curs referent a les irregularitats del SAAS.

Gràcies.

(El M. I. Sr. Francesc Camp Torres, ministre de Turisme i Comerç s'incorpora a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre o Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. Rosa Gili, ha tingut una intervenció duríssima. Jo simplement li diré com s'ha comportat aquest cap de Govern que es veu que se salta tot i cadascuna de les lleis que hi ha i que ha votat aquest Consell General.

Amb el tema de les irregularitats del SAAS, Sr. Pere López, Sra. Rosa Gili, Sr. Gerard Alís em sembla que he sigut molt transparent. Sense desvetllar perquè jo no tinc el seu estil, les reunions que hem fet en privat i les informacions que li he donat, sempre vaig dir que tindrien amb tota transparència les informacions dels diferents informes encomanats. Ho vaig fer i també vaig dir en aquesta Cambra que assumiria la meua responsabilitat. I ho vaig fer, jo i el Govern d'Andorra. Vam portar a la Fiscalia contra x per si verdaderament tot i que hi havia informes contradictoris, si hi havia qüestions penals. També dir que a hores d'ara, que jo penso que no hi són, vostès legítimament poden fer el que vulguin. I jo entenc que és el seu legítim dret, això sí que no ho critico de constituir-se com a part si finalment no es precipiten, si finalment la Fiscalia entenc que ha d'obrir diligències, no ho facin abans en tot cas.

Miri, d'irregularitats al SAAS, i no pensin que estic tirant del retrovisor, n'hi han hagut sempre. Sí que

és veritat que en aquest poc hi ha el Tribunal de Comptes que diu que hi podria haver-hi indicis de qüestions penals i per tant, el Govern ha assumit la seva responsabilitat. I acabo Sr. síndic. A mi em sembla molt bé la intervenció, molt mediàtica de la Sra. Rosa Gili. Jo sóc el cap de Govern i he de ser bastant més prudent i en tot cas molt educat amb cadascun dels consellers generals, que ho miraré de ser al llarg d'aquesta sessió parlamentària. Hi ha estils i estils. Vostè ha fet una intervenció duríssima. Jo el que li dic és que tot es pot millorar dins del SAAS. Es podia millorar quan vostès en tenien la gestió. Es podia millorar quan hi havia la gestió dels lliberals, que en aquell moment jo també era conseller general. I es pot millorar i molt també quan nosaltres tenim aquesta gestió.

El SAAS i acabo Sr. síndic, malauradament o no està sotmès a unes pressions molt fortes des del punt de vista que al darrera hi ha un usuari que vol que verdaderament estigui ben atès. I moltes vegades per un criteri d'utilitat de sanitària es fan coses que calculen o que no s'ajusten a la llei. Tot això és impossible de què es pugui continuar fent. Per tant, evidentment les primers instruccions que s'han donat és que planifiquem molt millor tot aquell subministrament que s'ha de fer.

No aniré més lluny. Jo sóc dels que penso que he d'assumir les responsabilitats que em pertoquen com a cap de Govern a hores d'ara. Vostè té una molt baixa estima de mi mateix però m'és igual, m'entén, en canvi de vostè jo no li tinc la mateixa mal estima que vostè em porta a mi...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí Sr. síndic.

...perquè la intervenció de la Sra. Rosa Gili no té tes a veure amb la pregunta. Ha fet aquí un meeting amb ple de desqualificacions del cap de Govern. En tot cas jo el que no faré és desqualificar-la a vostè perquè jo a vostè sí que li tinc respecte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en les repreguntes.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. cap de Govern. Em diu que la intervenció és dura, és que el tema és preocupant i si vostè no ho veu realment m'entristeix molt perquè crec que només ha d'anar pel carrer i parlar amb la gent.

Vostè ha tingut molt temps per actuar, per això també avui la intervenció és una mica més dura del que hauria sigut si vostè hagués actuat de manera més diligent, perquè fins ara no ha fet res, absolutament res. Em refereixo a la intervenció del Sr. ministre de Sanitat que no m'ha dit res de nou del que em va dir fa sis mesos, absolutament res. Vostè ha dit abans que està convençut de què no hi ha cap problema al SAAS, llavors m'està dient que el que estan dient els informes que vostè ha encarregat, que n'ha encarregat tres, no un, tres n'ha encarregat. És a dir aquests informes s'equivoquen? Aquesta seria la meva repregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí això, no s'ho agafi malament, això és una tàctica molt del partit socialista. Fan una pregunta i em sembla que contesta una cosa diferent del que vostès interpreten i aleshores em fan una altra pregunta, fent una interpretació del que jo no he dit.

Miri, jo no dic que no hi hagi res. El que ha dit vostè ha estat en una part de la seva intervenció molt prudent. Hi ha irregularitats administratives perquè no s'han complert lleis bàsiques com la Llei de contractació pública entre altres. I això tots els informes ho diuen, no ha dit el cap de Govern que no hi hagués res. El que diu el cap de Govern és que a ell li sembla que no hi ha qüestions penals, però li sembla solament. I vostè diu: "no he fet res". Escolti, des del 93 cap aquí quants governs han obert causes i les han portat a la Fiscalia? Segurament en aquest cas perquè hi ha el que diu el Tribunal de Comptes, però no em digui Sra. Rosa Gili que ens quedem tan amples.

Jo no ho he dit en la meva primera intervenció i a més no és que m'hagi quedat de braços creuats. És que he fet això....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. cap de Govern:

...vostè sap el que passa Sra. Rosa Gili...

Sí Sr. síndic.

...sap el que passa, és que això és una costum en aquesta Cambra.

Si verdaderament hi ha alguna cosa, qui ho ha de decidir justament perquè el Govern no ho ha portat a la Fiscalia és la justícia andorrana des d'un punt de vista penal. I el que ens hem d'esmerçar, això sí, des del Govern d'Andorra i tots els governs i no vull comparar amb el que passava anteriorment, és que al SAAS, d'irregularitats administratives n'hi han hagut sempre, sempre. La qual cosa no vol dir que això estigui bé. I vaig dir en la meva intervenció que tenim de tendir que cada vegada n'hi hagi menys. I li acabo de fer una proposició, he dit al SAAS que tenim de planificar molt millor les nostres inversions.

Miri, escolti, jo li puc dir amb francès, amb espanyol, amb xinès, però el que dic després ho interpreta a la inversa perquè l'interessa interpretar-ho a la inversa, a mi em sembla que tinc una contesta moderada, assumeixo les responsabilitats que em pertocuen. Dic obertament que hi ha irregularitats perquè ho manifesta el Tribunal de Comptes, que sempre n'hi han hagut. Que puc fins i tot admetre que ara n'hi ha més Sr. Pere López i que tenim de mirar de subsanar-ho. Això és el que dic. I també he dit...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...i també ho he dit perquè no és culpa de vostès quan governàveu, ni culpa dels liberals quan governaven però tenim de tendir que no n'hi hagi. És que el SAAS i vostès ho saben, és un organisme sotmès a una gran pressió. Però això no treu que les coses s'han de fer amb ordre i concert i que s'ha de planificar molt més tot el que és subministraments encara que hi hagi una pressió d'immediatesa des d'un punt de vista que l'usuari final el que vol és estar ben servit des d'un punt de vista mèdic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Per tant, aquí hi ha una qüestió de planificació que s'ha de millorar moltíssim.

I acabo Sr. síndic.

I això no té res a veure perquè ha fet referència amb que...perquè vostès s'agafen això em sembla, ho dic al condicional, això es porta molt. Ahir hi va haver una compareixença que tot era al condicional. El SAAS el que hem de mirar de fer entre tots és millorar-ho. Però no té res a veure el que està passant a nivell de despesa mèdica, que n'hi haurà molt a parlar i en parlarem, en el fet que vostès no vulguin entrar en el pacte d'Estat per qüestions d'irregularitats que hi han sigut sempre, més en aquests moments...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...i per això he assumit la meva responsabilitat com a cap de Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una altra repregunta...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies.

Sr. cap de Govern, un cop més vostè fa la víctima. És a dir assumeixi les seves responsabilitats. No ens les vulgui traspassar. Està governant vostè. Ha guanyat vostè, va tenir majoria absoluta, té quinze consellers. Faci el que ha de fer, que és el que crec que li està demanant tothom. I el retrovisor, la tècnica aquesta, jo crec que a la gent del carrer els hi és igual i a nosaltres també. És a dir el que volem ara és que s'actui de cara a redreçar.

A veure, vostè diu que s'ha de planificar. Fins quan planificarà Sr. cap de Govern? Fins a la primavera 2019? Pensa que haurà tingut temps de planificar? És a dir quines actuacions administratives ha fet? Vaig demanar també els informes de la Intervenció General 2015 i una part del 2016 continuen havent-hi incidències. Vostè pensa que les persones no hi tenen res a veure? És que a veure... no sé, jo no ho entenc, que carai ha de planificar! Això és el que voldria que em contestés: fins quan pensa que necessita planificar per actuar?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. cap de Govern o Sr. ministre, voleu dir alguna cosa...

El Sr. cap de Govern:

Sí, si em permet Sr. síndic.

Es pot parlar sense cap classe de violència ni aixecar el to Sra. Gili, amb tranquil·litat això es pot fer igual, tot això.

Jo el que sí que tinc clar és que no es planificarà amb vostè, i el que tinc clar és que la millora per tendir no contra fer retallades per ser sostenibles els sistemes sanitaris es farà sense vostè. Ara, de lliçons vostè en donarà moltes però assumir vertaderament la responsabilitat de treballar conjuntament amb això ja sé que no hi puc comptar.

Miri, l'objectiu és senzill... l'objectiu és senzill! Hi ha lleis i s'han de complir. Jo no he volgut tirar del retrovisor Sra. Rosa Gili, jo el que dic és que això passa des del 93, passa amb els organismes i el que dic i la responsabilitat de governar és dels que tenim la majoria per poder-ho fer a hores d'ara, i nosaltres hem de tendir... no hi ha més instruccions que aquestes, s'ha de complir escrupolosament la Llei i hem de tendir a què no hi hagi cap observació del Tribunal de Comptes com penso que això han de tendir tots els comuns, el Govern i en general i sempre poden haver-hi disfuncions i, per tant, vostè diu que no faig res... Escolti, faig coses tant senzilles i ho fa un ministre de dir la Llei s'ha de complir de forma escrupolosa.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic.

Jo entenc que no puc comptar amb vostè per planificar res, que no puc comptar amb vostè per mirar de millorar la sanitat pública andorrana, per fer-la sostenible en el temps, per tant no tardaré fins el 2019. Hi estem treballant, hem llençat aquí una possibilitat de pacte, vostès no l'han recollit doncs, ens toca a nosaltres d'assumir la nostra responsabilitat, i ho farem, i no ho farem, i ho farem el dia a dia per mirar de millorar la sanitat pública i sobretot per fer-la sostenible perquè en definitiva la puguem pagar entre tots.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No sé si el Sr. ministre vol afegir alguna cosa...

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Bé, si em permet, gràcies Sr. síndic.

Bé, dir-li només que quan el ministeri lidera... perquè lidera, quan el Ministeri de Salut no lidera... perquè no lidera. Miri, dir-li que el ritme el marca el Govern a través del Ministeri de Salut i marcarem el nostre ritme per fer les coses sense precipitació i les coses ben fetes i no el marcarà ni vostè, ni el diari, ni *fulanito*, ni *fulanita*, el marcarà el Ministeri de Salut amb el seu equip, amb el seu súper equip!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres, el Grup Parlamentari Liberal, ens vam reunir amb molts col·lectius del SAAS i tots coincideixen amb el mateix, és a dir, més irregularitats, més malestar, mala gestió. Llavors, evidentment nosaltres des de les nostres files ens preocupa moltíssim i, és clar, el Sr. cap de Govern diu que sempre hi ha hagut irregularitats però si parlem amb col·lectius aquestes irregularitats diguéssim, doncs, n'hi ha més des de fa quatre anys enrere. I això doncs, és clar, s'ha d'actuar i jo entenc que qui ha d'actuar és el ministeri perquè és ell el que té totes les eines per fer-ho.

Llavors, la meva pregunta seria la següent: què voleu fer ara? És a dir, s'ha d'actuar! A nivell de directius hi ha molts problemes, a nivell de direcció, llavors, què voleu fer per solucionar tots aquests problemes i aquest malestar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre o Sr. cap de Govern...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, li agraeixo el to; ja canvia una mica. Es pot parlar sense ser violent a l'hora de parlar! Per tant ja li agraeixo d'entrada això.

Miri, li contestaré però ara no farem un debat al tomb d'això. D'una, ja li dic, hem de fer -vist que

vostè ha estat més moderada en la pregunta-, li diré que no dono la responsabilitat al d'abans. Si abans hi havia irregularitats malament, i si ara n'hi ha més, pitjor!... pitjor! Per tant, el primer objectiu és que s'ha de complir escrupolosament la llei des d'un punt de vista d'aquestes irregularitats administratives; això és el primer que s'ha de fer.

Després ja li he dit que hi havia, jo penso que no passarà res però hem assumit la nostra responsabilitat, que no s'havia fet mai, perquè el Tribunal de Comptes el que deia han volgut ser prudents i tenen tots els informes perquè no és neutre enviar una denúncia a la Fiscalia. Per tant, si ets una mica responsable no ho fas de qualsevol manera. Ho hem fet i hem obert un expedient, això també és una mica pel que deia la Rosa Gili, que no se m'enfadi, aquest expedient es veurà independentment de les qüestions administratives si això ha estat recurrent doncs s'agafaran les sancions oportunes.

Dir que no es fa res quan li explico tot això, doncs a mi em fa la sensació que o no em sé explicar, que ja no em sé explicar millor, però en tot cas no ens estem quedant de braços creuats.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Hi ha un expedient obert, s'ha portat un dossier a la Fiscalia, la Fiscalia decidirà amb tota llibertat i jo li deia i li deia en positiu però no per donar la culpa a ningú. És un organisme que està molt sota pressió, s'ha de planificar molt més les inversions perquè l'usuari el que no pot esperar és que aquell producte no hi sigui i moltes vegades s'ha de planificar abans de saltar-se lleis, no per saltar-se-les sinó perquè també hi ha l'usuari al final que necessita aquella prestació.

Jo ja no em sé explicar més, en tot cas el que sí que li agraeixo és el to.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. cap de Govern, vostè troba la meva intervenció violenta. A veure, no crec que sigui realment el problema, el problema és que és veritat que efectivament ens sentim violentats amb la seva

inacció perquè el SAAS ens preocupa, perquè és molt greu, és a dir, tothom hi podem i hi haurem d'anar un dia o un altre i volem que funcioni... senzillament és això!

Haver posat en evidència aquestes irregularitats que vostès ja les sabien, n'estem convençuts però no havien fet res. Però nosaltres, doncs sí, hi hem dedicat moltes hores, hem vist el desgavell que hi havia allà dins i francament pensàvem que vostè actuaria i com que no actua, doncs sí, això ens violenta efectivament en el sentit de què pensem que és inacceptable i penso francament que puc parlar en veu de molta gent, que no seré l'única en pensar-ho.

El Sr. ministre m'ha preocupat molt, les seves paraules m'han preocupat moltíssim! És a dir, perquè nosaltres estem parlant d'això ens diu que no marcarem el tempo... És que no volem cap medalla però si això a vostè el bloqueja... Ja l'hem vist amb altres actuacions, el vam veure fa poc amb la Llei d'al·lèrgies alimentàries, és a dir, si no ho hem fet nosaltres no ho volem, perdem temps, aquest és un exemple però jo ja n'he vist d'altres. Bé, vostès mateixos, la gent els jutjarà!

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic.

Només el que volia dir, ja que el Sr. cap de Govern s'hi ha referit, el pacte d'Estat: ja els hi hem dit, decisions executives els hi toca a vostès, a la reunió que vam tenir amb el ministre li vam dir temes legislatius tota la nostra col·laboració. Per tant francament, bé, poden intentar manipular l'opinió pública, però jo crec que la gent ho entendre perfectament.

A veure, jo només referent a la meua pregunta jo dins de tota la informació que m'ha tramès, que li agraeixo... Això li agraeixo, entenc que és la seva obligació però certament en altres coses ja sabem que no ho ha fet i per tant aquí li agraeixo que m'hagi tramès tota la informació que tinc i hi ha coses que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, sí, és només la petita prèvia lligada a la pregunta.

Hi ha correus electrònics intercanviats entre persones del SAAS, uns correus que posen els pèls de punta, francament! Llavors, la meua pregunta és: és possible que algun dels seus ministres o vostè tingui una relació personal i d'amistat amb persones molt ben situades dintre del SAAS que l'impedeixen prendre certes decisions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, no sé si estem una mica al límit però, Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Bé, estem... estem ja a la galàxia!

(Se sent riure)

Però bé, la contestarem, no?

Miri, quan un és cap de Govern no hi ha amistats. Jo tinc amistat amb gent del SAAS, públicament, jo sóc amic del Lluís Burgués i al Lluís Burgués no l'acuso de res, miri, ho dic així de clar! Però en tot cas, vaig fer una demanda a la Fiscalia perquè ho esbrinin perquè era el director... Miri, li contesto així! Però això no em fa treure la meua responsabilitat.

No és qüestió d'amistats aquí. Un és cap de Govern i ha d'assumir per l'interès general. Això d'una part, per tant, queda contestada la seva pregunta. No és qüestió d'això.

Jo simplement, perquè sembla que no estem avançant i com que ja estem en una qüestió galàctica a mi m'agradaria aclarir una cosa. Una cosa són les irregularitats perquè la seva intervenció precedent diu: "És que jo parlo amb molta gent i el SAAS no funciona". Que la gent, fem la diferència... que hem de millorar el que diu el Tribunal de Comptes, amb això ens hi estem esmerçant; de què el SAAS des d'un punt de vista global que és el Servei d'Atenció Sanitària Andorrà no funciona, jo penso que funciona... penso que funciona i penso que tenim uns grans professionals, que la sanitat pública andorrana està ben garantida, hem de fer una reflexió conjunta, i acabo Sr. síndic, de què no per retallar però per racionalitzar-la millor i al que li hem de posar ordre és -i faig una contesta curteta-, el que hem de millorar moltíssim -i lligo amb la Sra. Carine Montaner- és que hem de tendir, i amb això ens esforçarem i s'han donat les instruccions, tot i la pressió que hi ha i de la immediatesa que s'ha de donar el servei, amb això no és justificació perquè no s'hagin de complir les lleis i en aquest sentit...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...de forma molt raonada, molt calmada i mirant de contestar sense ficar més passió de la necessària i amb el respecte que tinc i que sempre tindrè als consellers, doncs li acabo de contestar Sra. Rosa Gili.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo puc coincidir amb vostè Sr. cap de Govern en què el SAAS està sotmès a una gran pressió per part de molts aspectes, però sí que és veritat que el SAAS a qui hauria d'estar sotmès és a les directrius marcades pel ministeri i pel Govern, i avui en dia ens trobem amb què hi ha una manca de projecte clar, que no determina exactament quines són les directrius per les quals s'ha de desenvolupar tot el que és la sanitat pública i el nostre principal prestador de serveis; hi ha un fluxu seguiment del desenvolupament dels serveis; hi ha una manca de planificació de les inversions i de la distribució dels recursos humans en els diferents departaments; si funciona, i coincideixo amb vostè és gràcies a la gran qualitat de la majoria dels professionals que tenim que gràcies a ells, encara quan anem a aquest servei, obtenim una atenció de gran qualitat però jo sí que vull recordar un fet que es va fer en aquesta Cambra i és una Resolució adoptada per unanimitat en la qual s'encomana al Govern desenvolupar una llei que reguli el SAAS. A dia d'avui això no està fet, tampoc sabem exactament cap on anar i podria ser una eina evidentment legislativa que ens ajudaria a posar control sobre tot el que es desenvolupa en el SAAS, com a mínim molts temes que ens preocupen perquè no només hi ha les irregularitats, n'hem pogut veure altres que a través de demandes d'informació n'hem trobat d'altres d'irregularitats.

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí. La meua pregunta seria: en vista de què probablement aquest pacte d'Estat no tira endavant, de quina manera pensa el Govern tirar endavant un projecte, però un projecte que pugui tenir

perdurabilitat en el temps perquè probablement el que necessitem és un projecte amb durabilitat, perquè probablement hauríem d'acabar amb aquesta història de què cada vegada que n'arriba un comencem de zero.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre o Sr. cap de Govern...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. Sílvia Eloïsa Bonet. Li agraeixo.

Jo penso que amb vostè puc comptar. Ja sé que no volen participar en el pacte d'Estat. També ho dic davant de la Cambra. No té res a veure amb la pregunta original. Ho he dit als grups parlamentaris. Independentment de participar en el pacte d'Estat, algun mecanisme he de trobar per, com a mínim aquelles regles que tots hi estem d'acord, quedin consolidades independentment de la reforma que es pugui fer.

Segona cosa a la que vostè fa referència: la Llei del SAAS. Hi ha una llei, el que hem de fer és modernitzar el que avui en dia tenim, però això i per tant estarà contenta si m'escolta Sra. Rosa Gili -això és interessant-, modernitzar aquesta Llei i fer tot el que diu vostè no treu -sinó miro el retrovisor-, de què podem fer les lleis que es vulguin però hi ha lleis que és la Llei de les finances generals i la Llei de la contractació pública que independentment de clarificar conceptes perquè l'organització sigui millor, perquè es pugui planificar millor perquè les responsabilitats quedin ben acotades d'uns i d'altres, la llei s'ha de complir. Per tant, una cosa no està renyida amb l'altra però la primera, i amb això estic d'acord amb tots vostès, tenim de tendir tots a què vertaderament acabem amb el mínim d'incidències a nivell d'irregularitats amb el SAAS.

El Sr. Ferran Costa que és un persona moderada, em mira, i troba que aquesta intervenció suposo que és bastant pausada i raonable.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili i després Sra. Carine Montaner i hauríem d'anar tancant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo quan em referia al fet de què hi havia persones que les pràctiques no eren les més adients dins del SAAS, no em referia a persones que ja no hi són, sinó que em referia a persones que encara hi són. I crec que la diferència és molt important.

A veure, jo ara la pregunta... Ho ha dit una miqueta la consellera Carine Montaner, va una mica lligat, és a dir, jo voldria demanar-li si vostè ha anat al SAAS, si vostè ha parlat amb la gent, amb els col·lectius i la pregunta és: està vostè al corrent del malestar, molt però molt important, que hi ha a dins del SAAS en tots els àmbits d'actuació del personal a tots els nivells perquè, a veure, és una evidència quan hi ha regulacions, quan les coses no funcionen bé això provoca un malestar i no és la millor cosa per un bon funcionament d'una institució tan important com és el SAAS.

Això passa a tot arreu: si l'ambient no és bo, si el personal veu pràctiques que els hi sembla inacceptables i que qui està a dalt de tot no rectifica, doncs això penalitza el bon servei.

I per tant, li reitero la pregunta: està vostè al corrent del malestar que hi ha al SAAS? Perquè si no ho està... bé, ara l'escollaré, però si no ho està, el convido a què vagi a parlar amb la gent.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

No, no és perquè el Sr. ministre no hagi de contestar, Sr. síndic, però és que com que m'ho diu a mi que després no es digui...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern jo el que veig és la demanda per contestar part del Sr. ministre i de vostè mateix, per això els demano cada vegada qui dels dos intervé.

El Sr. cap de Govern:

Té raó Sr. síndic.

Segurament igual ho fa molt millor el ministre que la contesta que li faré.

Miri, a mi el que no se'm pot dir és que no parli amb la gent! Fins i tot vostè es pensa que hi parlo massa moltes vegades.

Per qüestions de salut he anat al SAAS, a l'hospital, com ens pot passar a tothom i perquè també vaig a visitar a gent, i si hi ha mal ambient al SAAS el Sr. Piqué al ministeri ha de mirar de parlar més si no parla suficientment.

I jo no dic que sigui perfecte tot, ara el que és impecable és el comportament professional dels agents sanitaris del SAAS. I solament això... solament això a mi m'obre una visió de què amb el diàleg que vol instaurar el ministre sota la tutela del Dr. Piqué amb una gran experiència, si tot això es pot millorar hi ha la voluntat de què vagi millor de tothom, del Govern també. Jo no dic que anés malament però pot anar encara millor. Per què? Perquè la professionalitat de la gent que dona serveis sanitaris és impecable. No em digui que això, Sr. Gerard Alís, que em diu que no, no ha sigut una contesta moderada tampoc!

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Li contesto, i li acabo de contestar la pregunta a la Sra. Rosa Gili.

Es pot millorar? Sí.

Que sóc conscient que hi ha gent que no estan contents? Sí. Però també sóc conscient que hi ha gent que ho veu bé també, però que l'objectiu final és que ho vegin la majoria de gent i que treballin dins d'un confort, això és un objectiu que busquem tots plegats.

Però no té res a veure això amb un altre tema -i acabo de seguida- que és com fer sostenible el nostre sistema sanitari, que és un altre tema que pel que veig, a part de la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet que sembla que sí però que no, haurem d'assumir la responsabilitat tots solets, bé... per alguna cosa se'ns va donar la majoria.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Jo tindria una pregunta pel ministre. M'agradaria que ens expliqués una miqueta el seu model de modernització de la Llei del SAAS. Quin és el seu plantejament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre si en voleu fer cinc cèntims.

El Sr. Carles Àlvarez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de fer més lleis, ja ho vam reiterar una altra vegada, crec que es va dir en aquesta Cambra un altre cop, contestant a la pregunta de la Sra. Sílvia Eloïsa, de moment no tenim previst modificar aquesta Llei o fer aquesta Llei, el que sí que és veritat és que tenim prou marge legislatiu per anar aplicant decrets i reglaments per anar reconduint algunes situacions.

I referint-me una mica al que s'està fent i al que no s'està fent, jo entenc que hi ha un cert públic al que els agrada que quan es vol arreglar una cosa hi hagi garrotades, sang i fetge... Bé, aquesta no és la forma en la que s'han d'arreglar les coses, s'han d'arreglar amb respecte, amb respecte amb els procediments, amb respecte garantint les garanties processals i d'una forma acurada i d'una forma clara, i no actuar fins tenir tots els elements de judici clars.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, nosaltres tenim la convicció que hi ha una reforma inajornable a fer que és la reforma de la sanitat. Des de Demòcrates per Andorra la vam voler fer i la vam proposar a través d'un pacte d'Estat. La responsabilitat de governs anteriors que es van anar menjant les reserves de la branca general de malaltia ha fet que en l'actualitat, i ja des de fa uns anys, els dèficits pressupostaris cada any amb el tema de la sanitat, en els nostres pressupostos són cada vegada més acusats.

No voler afrontar aquesta responsabilitat des d'aquesta Cambra, em sembla a mi veritablement un desencert total pel que és el futur de la nostra sanitat i del benestar dels nostres ciutadans.

Jo el que sí que dic, és que des del Grup Parlamentari Demòcrates per Andorra, volem fer aquesta reforma i la farem, amb pacte d'Estat o sense un pacte d'Estat. I la meva repregunta aniria en aquest sentit, Sr. cap de Govern, Sr. ministre, contesti el qui hagi de contestar, vostès estan disposats a fer aquesta reforma tan necessària per mantenir la sostenibilitat del nostre sistema sanitari amb la seva qualitat i amb la seva perdurabilitat pel temps durant aquesta legislatura?

Aquesta és la meva pregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és evident que tenim aquesta aposta. Jo personalment tinc aquest mandat de dur a terme aquesta reforma. I aquesta reforma es va voler plasmar en un document de pacte d'Estat perquè tothom s'hi sentís a gust.

Primer es criticava que era massa genèric, que era massa inconcret. Després ara resulta que és massa concret i massa executiu. Jo la veritat, és que estic una mica desconcertat. Però bé la meua voluntat sempre ha sigut assentar-se a taula, mirem, posem-nos d'acord. Però amb algú sí que ha sigut possible, i em refereixo a la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet. Amb d'altres ja han arribat i ja m'han dit després del bon dia, hola que tal, doncs, adéu.

Llavors, una cosa que estava oberta, que es tracta més, no de mesures concretes que és evident que és l'executiu, que és el ministeri qui les ha d'aplicar, sinó d'uns principis, els quals han de ser el nostre model sanitari. Perquè ja vaig avançar fa temps que seria una reforma lenta que duraria varies legislatures. Home! El que seria bo és pactar aquests 5 o 6 punts de quin és el nostre model sanitari. I treballar en aquesta via, perquè si en la pròxima legislatura uns altres tenen un altre projecte, tornarem a començar de zero.

I una mica era aquesta voluntat d'aquest document que potser no es va explicar bé, potser no es va entendre. Però bé, hi som a temps, som a temps d'assentar-nos una altra vegada, explicar-nos millor, potser. Jo sóc una persona que potser m'explico malament, no, però d'una forma...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Carles Àlvarez:

...doncs, bé estic obert a qualsevol suggeriment, a qualsevol canvi.

Però sí que és veritat que seria interessant tenir un model sanitari clar del qual haguéssim de prendre unes mesures. I aquestes mesures ja les prendrà i n'agafarà la responsabilitat l'executiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. Síndic.

A veure, ràpidament vàries coses.

Sr. cap de Govern, nosaltres no dubtem de la bona professionalitat de la gran majoria del personal del SAAS. De fet gràcies a això s'aguanta, perquè francament pensem que si no fos el cas, malament aniríem.

Ara bé, crec que també és una evidència que aquesta bona professionalitat, doncs, en alguns casos no és tan bona com vostè pretén. És a dir, el fet de tenir gent que no fa la feina que convé, que el tracte és dolent amb el personal, i que les seves actuacions són més que discutibles, això provoca malestar, ho deia abans, provoca o ha provocat dimissions de gent bona, i això ho sabem, ens ho ha dit molta gent al veure això. El no voler ser còmplice, se'n van. I d'aquests n'hi ha moltíssims. Jo almenys en conec tres casos, i segur que la gent propera al SAAS en coneix molts més: projectes bons avortats, un dèficit creixent, això és el que tenim.

Vostè ens diu, vol sostenibilitat, nosaltres també volem sostenibilitat, però per això fa falta el personal adequat. I això crec que és una evidència. Si no tens el personal adequat en llocs claus, doncs, perds temps, perds recursos econòmics i moltes més coses.

A veure, jo només Sr. ministre, jo l'he sentit, jo entenc que potser...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, sí, ja acabo Sr. ministre, ai, Sr. síndic perdó.

Està potser dolgut per algunes coses. Miri no s'ho agafi personal, però el problema és el fet de la manca d'actuacions. I no voldria pensar en què hi ha mala

fe en les seves paraules, perquè a veure, jo crec que ens vam assentar amb vostès, jo he vingut fins i tot alguna vegada al seu despatx al ministeri, hem parlat, li hem ofert tota la nostra bona voluntat de treballar amb allò que nosaltres podem fer. Per tant, si us plau, no vingui aquí ara a dir el que no és.

I bé, només per la pregunta, em referia a això, és a dir, no comparteix el Sr. cap de Govern que per fer unes actuacions com han de ser, amb celeritat i ben fetes, fa falta el millor professional? No ho comparteix això Sr. cap de Govern? És a dir, si hi ha persones que no estan fent bé la seva feina en llocs claus, no pensa vostè que això complica el bon funcionament de la seva reforma? No ho comparteix?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, jo sóc dels que penso que han ficat bones persones, com també sóc dels que penso que quan he tingut la responsabilitat he tingut bons ministres. I la veritat és que és clar, evidentment si tens les persones adequades tot funciona millor. Jo penso que hi són i ho hem de demostrar. Això d'una part, per contestar la seva pregunta molt ràpidament.

Veig la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet... La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet em va dir de moment nosaltres no participem en aquest pacte d'Estat. El que passa és que té una manera d'expressar-se positiva. Això és el que vull dir. Perquè de vegades si li fem dir a la Sílvia Bonet el que és aquesta tàctica socialista que em fan dir a mi el que no he acabat de dir.

Sr. Aleix, evidentment que ho hem de fer. Ho hem de fer, i més diré, és un passiu del Govern que encapçalo. Independentment del tema de reserves que busca... jo miri, jo no ho trauré, perquè ningú havia fet abans cap reforma i s'havia deixat esgotar o que totes les reserves desapareguessin.

Però jo no tanco la porta a què d'una part assumint la nostra responsabilitat als millors professionals possibles i que pugui buscar alguna manera algun diàleg que mentre anem caminant en aquest sentit de la racionalitat, puguin estar informats els grups parlamentaris i donin el seu punt de vista.

I acabo Sr. síndic.

Però no és una qüestió que el cost de la sanitat hagi de ser zero. No és una qüestió, ja ho he dit des del primer dia, que no s'hagin de posar 30 o 35 milions

per fer possible una sanitat pública de qualitat. No volem de cap de les maneres equilibrar els comptes sanitaris, perquè és impossible, perquè això vol dir de forma inevitable retallades.

I em giro cap a Liberals d'Andorra, perquè sé que això ho tenen molt a pit. D'aquesta reforma fent-la bé, i tenint un passiu, que ja ho dic, escolti, té un passiu i he de fer-ho i no esperaré fins el 2019...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Ens hi va l'estabilitat també del nostre sistema fiscal. De racionalitzar bé perquè verdaderament no haguem de, per quadrar els números, haver d'apujar la pressió impositiva que és una de les coses que aquest Govern no vol fer, perquè estem en un moment d'adaptació econòmica, per això ho hem de mirar des d'un punt de vista global, i una de les coses que avui dia, ho dic entre cometes, perquè en sanitat mai penalitza, perquè és una qüestió social evident, s'ha de racionalitzar la sanitat.

Per tant, és la nostra responsabilitat...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

... i obrirem totes aquelles vies Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, que puguem per aquella gent que amb bona fe hi vulgui participar perquè té raó. De res servirà que nosaltres comencem a caminar si el pròxim Govern agafa un altre camí.

I per tant, com a mínim hem de pactar...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

... les línies entre nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha quatre preguntes demanades i ja no en donarem cap més.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. cap de Govern parla de modernitzar la llei del SAAS, que comparteixo i penso que és imprescindible. I el ministre en canvi em diu que no té previst modernitzar el model, de modernització del SAAS i en canvi parla de reglaments i decrets.

Doncs, voldria saber Sr. ministre, l'objecte d'aquests reglaments i d'aquests decrets.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no he dit... perdó, potser m'he expressat malament, és a dir, tenim un ordre de prioritats. Ara vostès tenen el Projecte de llei de drets i deures del pacient i de la història clínica compartida. És molt important que aquest projecte de llei s'aprovi perquè ens doni eficiència el sistema i puguem engegar d'una vegada aquesta reforma sanitària, es puguin ja veure els resultats quant a reglaments. Estem treballant amb el reglament del centre hospitalari andorrà, que aquest reglament ha de comportar i ha de posar ordre en certs aspectes que hi ha dins l'hospital. S'ha reformat i estem reformant alguns reglaments també del SAAS. I anirem fent a poc a poc i a mesura que dins de la nostra planificació, quan detectem unes prioritats, doncs, són aquelles.

La llei del SAAS s'ha de reformar, sí! Però bé, ja ho farem, ja ho farem! Però ara tenim tres o quatre coses en cartera que estem treballant, vostès en tenen una que m'ha de donar el vist i plau. I jo crec que s'està fent. L'únic que bé, a algú li agradaria que fos més de pressa, als altres em sembla que hem de tenir molts aspectes en compte cada vegada que es fa un pas. Jo crec que s'està treballant d'una forma correcta. I és veritat, potser els resultats tarden a veure's. Doncs, sí en sanitat els resultats tarden a veure's. No és substituir un pont, una carretera que això de seguida es veu. Els canvis en sanitat són lents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure dos coses. Primer les paraules del Sr. Miquel Aleix, i amb tot el meu respecte, perquè parlava sobre el dèficit sanitari. El Govern han estat, porten 6 anys. Quan van entrar hi havia un dèficit de 28 milions. Actualment estem amb un dèficit de 50 milions. Es va deixar 28 milions de dèficit, ho reconec, però també un projecte. Un projecte del qual a dia d'avui encara no s'ha tirat endavant cap de les mesures que hi havien.

L'únic que tenim a sobre de la taula és el Projecte de llei de drets i deures del pacient que intentarà regular l'aplicació de la història clínica compartida com a eina important per intentar anar cap a la sostenibilitat. Però no deixa de ser una de les moltes mesures que ja hi estaven, perquè en aquell moment es va continuar amb un projecte que ja feia molt temps que s'hi estava treballant. Aquest projecte va desaparèixer, i aleshores ens trobem on ens trobem.

Potser el que caldria fer, i així ho deixo, és també fer un debat sobre model sanitari, sobre sistema sanitari i sobre la seva sostenibilitat, a l'igual que la setmana que ve farem un debat sobre temes de polítiques socials. Probablement caldria fer-ho, perquè estem probablement amb un problema.

I quan parlava el ministre sobre el tema d'ordre de prioritats amb el tema de la Llei del SAAS, jo coincideixo també amb la Sra. Carine Montaner. Jo penso que la Llei del SAAS és a més a més que va ser una acció que va ser fruit del debat parlamentari...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí.

Entenc que aquesta Llei ha de regular aspectes concrets que no poden regular-se via reglament, com poden ser aspectes de sous, d'organització, de carrera professional.

Jo el que voldria dir-li, tot i que ens reitera el fet que ara no ho té en cartera, per quan creu que podria haver-hi això? Perquè em resulta molt difícil poder parlar d'organització i de sostenibilitat del sistema sanitari si quan el seu màxim prestador, el que més despesa genera, no hi posem ordre i aleshores no acabo d'entendre bé aquest ordre de prioritats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, en sap greu, no m'agrada donar dades perquè al final és per no complir-les, i si no es compleixen es retreuen i sempre estem amb aquest joc. I sé que els hi agrada molt retreure a vostès, en general, no amb vostè en concret. No em referia a vostè en concret.

Bé, es farà. No li puc donar una data. El que sí que és veritat que ara estem treballant també amb la llei de la reproducció humana assistida, estem treballant amb la llei del medicament. La capacitat del ministeri és la que és. I jo no puc ja empunyar més a la gent. S'ha d'anar diligentment, d'una forma prudent i d'una forma paulatina. I és el que estem fent. La llei aquesta s'ha de fer, li dono la raó, s'han de fer. No em faci dir la data, serà l'any que ve, ens hi posarem quan ara tanquem algunes de les lleis que ja tenim començades o projectes que tenim començats.

Però bé, que sí que es farà. Té raó, s'ha de revisar, s'ha d'adaptar a la realitat del país i a la nova situació sanitària. Però bé, ja es farà. No em faci dir-li una data perquè segurament ens atraçarem uns mesos de la data que li digui. I llavors vostè, diligentment, i amb tota la raó del món m'ho recordarà. Per això ja ho he après aquí, no es poden donar dates, no es poden donar opinions personals si no estan avalades per estudis, etc. I bé forma part del mecanisme de l'Administració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una mica arran de la intervenció del Sr. Aleix. Després de 5 anys de Govern Demòcrata, ens alegrem doncs, que hi hagi aquest convenciment de voler fer aquesta reforma de manera decidida de model sanitari. Una majoria de 22, una majoria de 15, hem arribat a la situació que tenim. Coincideixo amb la Sra. Bonet que el dèficit ha anat augmentant. He de dir que no ho atribueixo només a responsabilitat de la gestió del Govern, perquè penso que la crisi econòmica també ha tingut a veure, amb la baixada de les cotitzacions. Però no ens hem d'enganyar, 3 ministres al capdavant, he perdut el nombre de directors o el nombre de persones que ocupen la direcció del SAAS. Per tant, hi ha un problema de gestió també.

Ara és el moment d'afrontar aquesta reforma. Doncs, perfecte! Però la pregunta és bastant clara que per nosaltres marcarà si finalment entrem en aquest pacte o no. Sr. ministre, el seu model implica un augment de les cotitzacions i una reducció de les prestacions?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Augment de les cotitzacions, no! De totes formes la cotització de la branca fa, des de l'inici de la CASS que és un 10% i es manté i s'haurà de mantenir, però és evident que s'haurà de buscar altres formes de finançament depenent quin és el model sanitari públic que acabem determinant i els costos estan augmentant. És que és evident, l'envelliment de la població, la cronicitat, tot això farà que la factura de la sanitat vagi creixent. Opció: retallar o pagar més.

Evidentment s'haurà de pagar més, i això ho hem dit i ho hem manifestat que la sanitat cada vegada costarà més. Primer de tot s'ha de posar un ordre per estabilitzar aquest creixement del dèficit o del deute desbocat i que sigui justificat quan es demanin més recursos per la sanitat. La via no sé si serà via copagament, via augment de les cotitzacions, que aquest Govern ja ha dit que no les augmentaria, però un altre determina augmentar-les això jo no li puc dir, dependrà del que vingui. Però després pot haver-hi altres vies. Aportació de l'Estat, com s'està fent fins ara, etc.

Evidentment ningú vol reduir prestacions, tothom ho vol tot, però evidentment s'han de pagar les coses. Doncs, s'haurà de buscar les vies de finançament que siguin pertinents. Ja li he dit 3 vies, 3 possibles vies. Evidentment, una és augmentar les cotitzacions, que és la que agrada menys perquè ja està prou gravat el sector econòmic. Però després hi ha fórmules de copagament, fórmules també de racionalitzar que han d'alleugerir aquest creixement o alentir-lo. Però és evident que el creixement de la despesa sanitària és una cosa que l'hem d'anar assumint i és inevitable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, una mica també en relació a les paraules que ha dit el Sr. Aleix i també algunes de les que ha dit el Sr. ministre, i també vull comentar el que comentava el Sr. Cinca en una roda de premsa darrerament que es referia a la companya Sra. Rosa Gili, quan se l'acusava de fugir de responsabilitats. Estic convençut que hagués pogut trobar alguna expressió millor davant de la nostra decisió de no entrar en aquest fals pacte d'Estat de la sanitat, perquè és un fals pacte d'Estat i és un fals debat. Simplement és un pretext per allargar i per no prendre decisions.

Nosaltres som consellers generals i, per tant, estem per treballar en projectes de llei. No podem prendre decisions executives, ni d'organigrames, ni d'equips directius, ni sobre la gestió de les finances públiques, ni sobre les qüestions de funcionament intern del SAAS. Aquesta és una decisió que els hi correspon prendre a vostès.

Hi havia un projecte, i jo estic alineat amb el que deia la Sra. Bonet, que vostès es van trobar, i porten cinc anys i mig sense prendre decisions, faltant al respecte amb promeses continuades als ciutadans que prendran decisions i mesures en l'àmbit sanitari, i se n'han sortit com en tants altres temes, al llarg de cinc anys i mig sense fer absolutament res...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, acabo.

Han presentat esquemes, organigrames, plans, diferents sigles que ara no puc recordar de tots els plans estratègics que han presentat. Però finalment no han fet absolutament res.

I ara el nou pretext és aquest pacte d'Estat. La meua pregunta, aquest fals pacte d'Estat per intentar no prendre decisions, quan temps més pensa el Govern, el ministre, el cap de Govern, amb aquest pretext del fals pacte d'Estat no prendre les decisions que fa cinc anys i mig vostès van prometre als ciutadans que farien, moltes de les quals ja estaven treballades o només era qüestió de donar-les-hi un impuls, quan temps més pensen emprar aquest pretext del pacte d'Estat per no prendre les decisions que fa cinc anys i mig, amb majories absolutes, havien d'haver pres?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, a veure si puc fer, que no és allò meu, no és allò fort, una contesta curta.

Ho hem de fer ja. Jo no critico a cap dels grups parlamentaris que no hi vulguin ser. Jo l'únic que dic i recollint una mica el que deia la consellera Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, buscarem el mecanisme, que vostè no hi perdi masses plomes. Que estic informat de reformes. Ja hi ha uns quants projectes de llei. El ministre va, no calendaritzar-ho tot, de projectes que miri, fins i tot els va calendaritzar. Però ho hem de fer ja. Ens hi va també la nostra sostenibilitat global del sistema d'ingressos i despeses de l'Estat. A la seva pregunta ja!

I què interessant que vostès hi participessin de forma decidida, perquè com que ho tenen tan clar el que s'ha de fer, que tenen aquest projecte tan ben detallat. Jo els invito, fins i tot si ho volen fer d'amagatotis, a què me'l diguin si us plau, ho dic amb simpatia, no se m'enfadi.

És que aquí resulta que els únics que es poden enfadar són els consellers, el cap de Govern no es pot enfadar mai ni no pot fer cap brometa. Els demés sí que li poden fer totes al cap de Govern. Ho faré de forma més respectuosa...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. cap de Govern:

... amb més respecte, Sr. síndic, el que també en tenen tots i els consellers algunes vegades. Si teniu també o ho teniu tan clar, jo els invito que vingueu a veure al ministre i li doneu tots els detalls perquè totes les bones observacions són bones i benvingudes, independentment que ja em queda clar que l'execució del seu pla o del nostre el fem nosaltres sols. Això sí que em queda clar.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la segona de les preguntes presentades.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 6

d'octubre del 2016, relativa a la Banca Privada d'Andorra.

Fou registrada amb el número 1290 i s'ha publicat en el Butlletí número 65/2016 del 13 d'octubre. Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el passat 4 d'octubre durant la sessió d'impuls i control al Govern es va fer referència a una de les causes de BPA relacionada amb la societat Landstreet i els vincles laborals, professionals i econòmics amb la M. I Consellera del Grup Demòcrata, Sra. Meritxell Mateu Pi.

Atès aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar el Govern si és coneixedor que d'altres consellers dels grups parlamentaris Demòcrata, Liberal i Mixt, del Govern o d'altres càrrecs públics hagin tingut o tenen una relació laboral, professional, econòmica o societària amb la societat Landstreet o alguns dels seus membres?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula, el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Entenc Sr. conseller que aquesta pregunta ve motivada, i així ho diu en l'exposició, per la sessió de control al Govern del passat 4 d'octubre del Sr. Gallardo, me'n recordo. Se li va quedar una pregunta, vostè la va formular al tinter diguem-ho així de forma col·loquial, i decideix avui de fer-la. Em sembla bé. I a més puc entendre l'interès per aquesta qüestió. Però tinguem en compte, em sembla que això és raonable el que dic, que la societat Landstreet és objecte d'una causa penal que està en fase d'instrucció en aquests moments a la Batllia, que la instrucció no està encara acabada. Ho dic perquè nosaltres som part d'aquesta causa. Una causa que com totes les relacionades amb l'afer BPA és extremadament complexa, que s'ha de fer encara tot el procediment d'instrucció i amb el qual hi ha moltíssima documentació.

Per tant, en primer lloc la resposta, el Govern no té constància que cap altre conseller, ni cap altre membre de Govern, ni cap càrrec públic hagi rebut remuneració de la societat Landstreet. I li dic això

perquè els hi vaig dir als meus assessors si n'hi havia, als meus advocats.

Dit això i per una qüestió que potser amb això no en té prou, i perquè ho he dit i ho lamento si en un moment he faltat a algun conseller, però m'agradaria que en aquesta sessió canviéssim la dinàmica d'aquest consell de preguntes, que vostès tenen tot el legítim dret de fer i amb la contundència i amb l'educació necessària de control al Govern.

Aquí hi ha molta documentació i a més el Govern hi té accés perquè és actor civil de la causa. Doncs jo més clar no li puc dir. Jo penso que vostè és una persona jurada i jo li faig extrema confiança. Jo he donat instruccions a tots els assessors legals del Govern amb els quals tenen la causa, que li facin avinent, si vostè vol de què pugui mirar tota la informació. Sabedor això sí Sr. conseller, per això ho dic amb tota l'educació que aquesta és una documentació que es posa a la seva disposició però que entenguem el que està passant aquí. Una cosa és l'aixecament del secret de sumari i una altra cosa és que perquè estigui aixecat el sumari, sigui públic tot. No és veritat. És públic per aquella gent que s'han constituït com a part. Per tant, jo penso que la pregunta és completament legítima i l'obligació que tinc i vostè és una persona elegida, he donat les instruccions oportunes i independentment de com li he contestat genèricament pugui mirar-ho i posar les preguntes que faci falta als meus assessors. Només faltaria més. Jo penso que ens tenim d'acostumar, també el Govern de fer un pas endavant a nivell de la transparència en tots els aspectes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Donaré ara tot seguit la paraula al Sr. conseller per rèplica. Però abans voldria aprofitar per saludar un grup d'estudiants de l'escola andorrana de segona ensenyança del centre d'Ordino. Benvinguts i esperem que en un futur vosaltres mateixos també pugueu seure en aquesta mateixa sala, ja sigui com a consellers generals o com a membres de Govern o qui sap si com a caps de Govern.

Sr. Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Liberal vam considerar formular la pregunta referent a la societat Landstreet atès que durant el consell de control, ja ho ha manifestat, del passat 4 d'octubre, malgrat les referències del cap de Govern a la societat en diverses ocasions, Sindicatura va

considerar que la repregunta formulada per aquest conseller en relació a la societat citada pel cap de Govern no s'ajustava a la pregunta inicial.

En tot cas la pregunta formulada llavors difereix de com l'hem entrat finalment, ja que si bé el passat 4 d'octubre la pregunta concreta era si el Govern tenia coneixement que cap càrrec de DA, fos del Govern o del grup parlamentari, hagués tingut una relació laboral, professional, societària o econòmica amb la societat Landstreet o amb alguns dels seus membres? La pregunta es formulava en el marc de la contesta en relació a la societat, de la relació laboral que tenia l'exconsellera Sra. Meritxell Mateu. Tenia un sentit en aquest moment, a l'haver de tornar a entrar la pregunta, l'hem fet de manera més àmplia, no cenyim-nos només al Grup Demòcrata sinó als altres grups perquè no pugui semblar que estem pressuposant res en concret per ningú.

Vostè em diu Sr. cap de Govern que no té coneixement, i jo me'l crec, que vostè no tingui coneixement no elimina que pugui haver-se donat aquesta circumstància, suposo que amb això estarem d'acord, però el que m'està dient és que el cap de Govern i per tant el Govern no en té coneixement. I jo me'l crec i agraeixo el gest que vostè avui em diu de posar a disposició aquest expedient. Li he de dir que a l'estar judicialitzat no és la meua voluntat ni el meu interès doncs entrar a consultar aquesta documentació. És cert que en d'altres moments, en d'altres temes i per raons de confidencialitat algun ministre no ens ha facilitat la informació però ens l'ha deixada consultar i sí que ho hem fet. Però sempre estàvem parlant de temes que no estaven judicialitzats i per tant jo li agraeixo la contesta. Li agraeixo la seva transparència en aquest cas però també li he de dir que no accediré perquè amb la seva paraula ja m'és suficient.

Ara bé, si es donés el cas que algun càrrec públic hagués cobrat d'aquesta societat, ocupant les seves funcions o hagués tingut una relació societària o mercantil, el problema rauria en determinar si existeix alguna incompatibilitat amb el càrrec que aquesta persona pogués ocupar, o bé per incompliment d'alguna llei, sigui la del Govern o el Codi Penal, o per incompliment del Reglament del Consell General donat el cas, si és que repeteixo, això es produís tot i no tenir el coneixement del Govern.

Però no pel fet d'haver cobrat en si de Landstreet perquè agafant-me a les seves paraules que també va dir el dia 4: "no és problema de Landstreet, la gent pot treballar per Landstreet i pot cobrar". I com va dir vostè: "La gent pot cobrar de Landstreet sense saber què és Landstreet". Això ho deia vostè el

passat 4 d'octubre i hi estic d'acord, totalment d'acord.

Només afegiria que com que aquest tema està judicialitzat, com ha dit vostè, jo vull ser prudent i no presuposar res respecte a aquesta societat i tot el que s'ha dit sobre ella, ja que serà la justícia, com ha dit vostè, la que determinarà si Landstreet i els seus accionistes han infringit alguna llei.

Torno a repetir, li agraeixo la resposta i la franquesa, i lamento no haver pogut formular la pregunta durant la passada sessió de control ja que entenc que era llavors quan tenia sentit formular-la.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern:

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

De totes maneres l'ofertament hi és perquè feia referència el Sr. Gallardo, és que jo el que he fet es demanar als meus advocats. Ara la documentació és la que és i és amplíssima, pel que m'han dit. Amplíssima vol dir amplíssima, no. I que a més a més, pot haver-hi més coses que es poden afegir.

Miri Sr. Gallardo, jo li agraeixo la contesta. Jo amb vostè he tingut moments de tot, moments més àlgids, menys àlgids. Jo diria que bàsicament moments àlgids. De calma potser serà la primera. Jo li agraeixo perquè a veure si amb el legítim dret que tenen vostès de controlar i que ho fan de forma punyent moltes vegades i nosaltres ho tenim d'acceptar. Però vostè ha fet una referència a la justícia. Una cosa és el legítim dret que té el conseller. Però ho dic això perquè penso que podem estar dins de la mateixa òrbita de pensament. Deixem fer la justícia, però jo el que li dic és que amb aquelles coses que puguin participar a què es rebaixi la tensió política al Consell General, jo ho faré. Estem passant entre tots una legislatura massa complexa. I qui ha de participar també en primera persona, que penso que ho estem fent, però si tenim de millorar també és el Govern d'Andorra. Això és una causa que està oberta de moltes causes. Ara no diré si hi ha moltes causes de blanqueig, jo penso que no pertoca. Però que va molt més enllà d'aquest Govern, no perquè la justícia sigui lenta sinó perquè el tema és molt complex. I no prejutgem de res ni acusem a ningú. Hi ha una cosa que se'n diu la justícia andorrana, per tant li agraeixo profundament aquesta contesta, però li dono...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí, acabo Sr. síndic.

...i li dono...

vostè aquest ofertament el té, vostè diu que no vindrà, però en tot cas queda amb permanència aquest ofertament pel moment que vostè canviï d'opinió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Bé, si no hi ha repreguntes, passem a la tercera pregunta presentada.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa a la implantació d'un institut mèdic de reproducció assistida.

Fou registrada amb el número 1393 i s'ha publicat en el Butlletí número 70/2016 del 21 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 17 de març del 2016 durant la sessió del Consell General de control a Govern, el Sr cap de Govern va declarar en una resposta relacionada amb l'obertura d'una delegació de l'Institut Marqués, ens va especificar que el mes de maig del 2015 es va signar l'acord d'entesa per formalitzar el projecte a Andorra i que els treballs posteriors van abocar a un projecte final.

Tot i que entenem la confidencialitat del projecte, el seu desenvolupament es trobava subjecte a l'impuls de regulacions adients del sector de la reproducció assistida com també a la ratificació del Conveni d'Oviedo.

Però el temps passa, i ni les normes ni les ratificacions apareixen, tot i haver-hi una proposta d'acord que encomana al Govern la signatura i ratificació del Conveni d'Oviedo, i comencen a aparèixer veus que dubten de què el projecte finalment es materialitzi al nostre país.

Per aquests motius, preguntem:

Ens pot explicar el Govern en quin punt es troba el procés d'implantació d'aquest o d'altres centres de reproducció assistida al nostre país?

Gràcies Sra. subsíndica.

(El Sr. síndic general ha deixat la sala)

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sra. consellera.

Respon pel Govern, el Sr. ministre, Sr. Carles Àlvarez Marfany.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sra. subsíndica.

Com ja va informar en el seu degut moment el cap de Govern, el segon trimestre del 2015, es va signar un memoràndum d'entesa amb l'Institut Marquès per regular l'àmbit de la col·laboració entre les parts per procedir a la creació d'un centre mèdic especialitzat en reproducció humana assistida al Principat d'Andorra. En aquest acord, el Govern va adquirir el compromís d'estudiar i impulsar una regulació adient del sector de la reproducció humana assistida. Aquesta regulació i aquest compromís es manté i s'està treballant en aquest sentit.

Gràcies Sra. subsíndica.

la Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. consellera, Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sra. subsíndica.

Des de fa temps que hem sentit moltes notícies relacionades amb l'obertura d'un centre de reproducció assistida al nostre país, en concret, l'Institut Marquès tenia la intenció d'establir-se al Principat aprofitant l'obertura econòmica.

Hem pogut sentir que la inversió inicial podia oscil·lar entre els 1,2 milions d'euros i que comportaria la creació inicial d'uns 13 llocs de treball, com també la possibilitat de situar al nostre país com a referent mèdic en temes de reproducció assistida.

També hem pogut sentir, i també discutir en seu parlamentaria, les dificultats que tenia afegides aquest projecte, per una banda degut a les reticències que certes persones tenen sobre aquest tipus de tècniques a desenvolupar al nostre país, com alhora la manca de legislació adequada que reguli

aquestes pràctiques, com finalment el desconeixement de la cartera de serveis que tenia previst desenvolupar el dit centre sanitari.

Bé, un conjunt d'aspectes que ens porten al dia d'avui a tornar a fer el seguiment d'aquesta inversió estrella però que la realitat ens mostra que ara per ara res de res.

Anem a pams, en quant a les reticències, ben poca cosa a afegir, no agrada i no agradarà es faci el que es faci, tot i que pugui ser un bon atractiu pel país, les motivacions o preferències personals van per sobre de l'interès general o de país.

En quant a la manca de legislació, ens trobem com al principi, i no es pot dir que el Consell General no ha fet els deures, hi ha una proposta de resolució adoptada el dia 9 d'octubre del 2015 per unanimitat que encomana al Govern la signatura i ratificació del Conveni d'Oviedo així com dels protocols addicionals que consideri necessaris sense obviar especialment el que tracta del clonatge reproductiu, si vol li puc llegir per fer memòria.

I finalment què podem dir de la cartera de serveis per part de l'Institut Marquès, aquí vàries coses a dir. Per una banda, com podem exigir una cartera de serveis si encara no hem legislat sobre el que es pot fer i el que no, però a més, com podem exigir una cartera de serveis quan encara no hem estat capaços de fer la nostra cartera de serveis sobre el nostre sistema de salut, i tampoc serà perquè no s'ha reclamat diverses vegades en aquesta Cambra.

I tot això lliga amb les declaracions del ministre en que deia que: "Si no hi ha cartera de serveis de les prestacions que volen desenvolupar, no hi ha projecte".

Lliga també amb què tampoc tenim Conveni d'Oviedo ni cap legislació que ens ajudi a regular el tema, i aquí vull agrair la tasca del Comitè de Bioètica que ja ha fet les accions necessàries per facilitar la presa de decisions tant a través de la proposta urgent d'actuació adreçada al Govern proposant l'adhesió a dit Conveni i als seus protocols addicionals sobre clonatge reproductiu i sobre recerca biomèdica com amb les reunions que varen tenir amb l'anterior ministra de Salut i amb el síndic, però on destaca més la diferència entre el que es diu i el que es fa és en les paraules del cap de Govern durant el debat d'orientació política de fa més d'un any, el dia 8 d'octubre del 2015, on ens deia que aquest projecte no era fer volar coloms i que seria ferm durant el primer trimestre del 2016.

Doncs bé, estem a finals del 2016 i el més calent està a l'aigüera, no tenim legislació, no tenim conveni, no tenim projecte, potser ens queden els coloms que no

sé que ens portaran el proper any, que ja falta poc per arribar.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, reticències no n'hi ha, li puc assegurar i per la meua part no n'hi ha cap.

Em consta que ACTUA segueix fent contactes amb l'institut i també em consta que l'institut està fent els contactes necessaris i pertinents amb l'Administració.

A nivell meu ja li he dit, a nivell del ministeri s'està treballant amb aquest avantprojecte de llei i s'està treballant de forma seriosa. Hi ha un primer esborrany i com sempre, tampoc m'atreveixo a dir dades. El cap de Govern sí que les va dir i ara vostè els hi retreu, doncs jo tornaré a dir el mateix. No li donaré dades de quan estarà enllestida aquesta llei. El que sí que és veritat és que l'han posat com a preferent. És una llei que estem ja treballant amb ella i jo crec que aviat ja la podrem entrar a tràmit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Bé, moltes gràcies Sr. ministre perquè agreeixo doncs que tot i que no li agrada calendaritzar...

El Sr. síndic general:

Perdó, per les repreguntes.

Perdó que l'interrompi, per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, sí, sí.

Ara anava a fer la repregunta, l'únic que volia agrair al ministre de què tot i que no li agrada calendaritzar, cosa que a mi sí que m'agrada, doncs el fet que ens digui que està treballant en el projecte de llei doncs probablement tranquil·litza ja no només

a mi, segurament als inversors que volen fer aquest projecte que ja fa massa temps probablement que estan al darrera d'això. Però tot i així aquest projecte de llei inicialment havia d'anar lligat al conveni. El que m'agradaria saber és quin projecte o quina idea en quant el conveni si finalment el signarem, el ratificarem o no?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, miri, sempre s'ha dit que primer es faria la reglamentació i per la perdurabilitat d'aquest conveni després es signaria si el Govern ho creu pertinent i a més, hi ha un mandat del Consell General doncs vostè mateixa, l'hauré de complir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí Sr. ministre, Sr. Gilbert Saboya, si vol afegir alguna cosa...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí perquè havíem tingut oportunitat de parlar-ne algunes vegades i com que recau, encara que sigui des del punt de vista de competències també a exteriors i com que cada vegada la política va més lligada amb el que hem de fer a casa, el domèstic i el que hem de fer a fora, els informes jurídics que vam elaborar ja fa crec que dos anys, aconsellaven de fer la legislació pròpia en un primer termini. Vostè sap que el Conveni d'Oviedo també té una certa edat i que l'evolució de les tècniques és molt més ràpida i per tant, era aconsellable de poder fer el desenvolupament de la legislació interna. Em consta perquè el ministre així ens n'ha informat també en consell de ministres doncs que els experts ja estan treballant amb la redacció i per tant, un cop la legislació ja estigui apunt des del Ministeri d'Exteriors doncs ja formularem també els passos i les diferents consideracions que s'hagin de tenir en el procés de ratificació que s'adeqüi en el marc legal que en aquell moment ja ens haurem fixat amb l'acord del Consell evidentment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet, després Sra. Carine Montaner.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí gràcies.

Recordo aquests informes i normalment hi ha costum que abans de signar els convenis internacionals tenim tendència a intentar primer prèviament a fer l'adaptació legislativa. El problema és que probablement ens estem allargant una mica en el temps i per això és la meva pregunta. Em poden assegurar que realment aquest projecte és vigent a dia d'avui i que és viu perquè les veus que corren, tot i que a mi no m'agrada fer gaire cas dels rumors, però quan un rumor és massa continu i és massa insistent arriba a generar dubtes. Aquest rumor de què aquest projecte ja s'ha tirat endarrere i que l'Institut Marquès ja no té intenció d'instal·lar-se a Andorra, em poden assegurar que això no és així?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, bé, ja li he dit abans, ACTUA i ho vaig preguntar expressament fa dos dies, em va dir que sí que continuaven en contacte amb l'institut, que finalment aquest negoci s'implanti aquí o es faci aquí? Doncs, ja es veurà. Però que continuen els contactes oberts consta, pel que m'han dit, i jo ho haig de creure.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, el Molt Il·lustre Govern parla de l'obertura estrangera, parla de diversificació econòmica i resulta que quan tenim un inversor que té un projecte estrella doncs, el fem esperar més d'un any i mig per falta de marc legislatiu.

Llavors, a mi m'agradaria una miqueta... Hi ha un esberrany, el ministre ha dit que hi havia un

esberrany, doncs, m'agradaria saber quan aquest projecte de llei entrarà a Sindicatura.

Moltíssimes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Bé, quan? Doncs miri, al llarg del 2017.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tot i així, en alguna de les seves declaracions -ja ho he dit en la meva rèplica-, vostè tenia dubtes sobre el tema de la cartera de serveis sobre les prestacions que podia oferir l'Institut Marquès.

La meua pregunta aniria si vostè personalment s'ha reunit amb les persones responsables d'aquest projecte de l'Institut Marquès per conèixer de primera mà exactament quina és la seva voluntat, penso que com a ministre, no sé... potser seria interessant amb un projecte d'unes característiques com aquestes que té a més a més unes connotacions tan importants.

És a dir, si vostè s'ha reunit amb aquest grup inversor que té ganes de tirar endavant aquest tipus de projecte amb aquestes peculiaritats, per explicar-los-hi de viva veu com estan les coses i conèixer exactament quines són les seves intencions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no m'he reunit en aquest aspecte amb aquest institut però és veritat que la llei es farà i arrel d'aquesta llei doncs, es veurà el que vulguin fer, o no si s'adequa al marc legal que nosaltres i el poble andorrà decideixi que hi sigui, doncs llavors hauran

d'adequar ells en la cartera de serveis. El que no és molt normal és dir: "Jo tinc aquesta cartera i fes-me la llei a la meua mida", el que no farem és això, fem la nostra llei la que creiem més convenient pel nostre país i a partir d'aquí qui vulgui venir que s'adapti.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí bé, nosaltres en la transversalitat i com que m'ha tocat de vegades haver d'exercir dins del marc en l'obertura en capital estranger en alguns temes de lligam entre els ministeris, és veritat que el ministre de Salut no s'ha reunit personalment amb els representants de l'Institut Marquès però aquests s'han reunit amb membres del Govern, amb equips de treball i també doncs, amb el propi secretari d'Estat de Diversificació Econòmica i hi ha un grup de treball, doncs, que és compartit entre Sanitat i ACTUA per fer l'acompanyament en aquest sentit i dins del memoràndum que es va signar ja per les dues parts aquesta voluntat d'explorar i de treballar amb ares potser d'encabir un projecte evidentment que respecti la regulació, i per això dins d'aquest memoràndum d'entesa s'expressava de forma clara i escrita que seria necessari desenvolupar un marc i per tant jo crec que la tasca ara del desenvolupament del marc és prioritària. Es sotmetrà a Consell i espero també en els més breus terminis, però estiguin tranquils senyores i senyors consellers que el diàleg amb l'Institut Marquès continua absolutament vigent dins del marc del memoràndum d'entesa que es va signar.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per les explicacions.

He de dir que crec fil per randa tot el que acaba d'exposar el Sr. Saboya; també em vaig creure fa un any aproximadament quan vam tenir una conversa molt assossegada sobre aquest tema amb el Sr. cap de Govern, però li he de dir que és clarament poc satisfactòria la resposta que ens ha donat avui aquí el Sr. Álvarez Marfany perquè amb la frase del compromís mentre s'està treballant en aquest sentit

una mica estem posposant de manera indefinida una iniciativa que dins l'àmbit privat ja sabem, aquells que treballem en l'àmbit privat, que en el temps d'un, dos o tres anys amb inversions estratègiques deixen molt que desitjar, la qual cosa el fet de què aquest projecte de llei entri al llarg del 2017 és una esperança poc esperançadora, així de clar li dic!

En aquest sentit la meua pregunta seria: a títol personal creu el ministre de Sanitat que el Projecte de l'Institut Marquès per Andorra amb la cartera de serveis que ells van proposar en el seu dia li satisfà? N'està convençut d'aquest projecte?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Álvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja li he dit que la cartera de serveis de l'Institut Marquès jo no l'he vista, no s'ha entrat cap document al ministeri en aquest sentit. Però escolti'm, a mi em satisfà el que estigui amb acord amb la llei que es faci. I no tinc res més a dir. Si després a l'inversor li interessa o no li interessa és una decisió personal de l'empresari que s'haurà de respectar i que és ben lliure d'invertir on ell vulgui.

De totes formes aquí es faran els esforços i ja li dic, aquesta Llei que podria no ser prioritària davant de totes... vist el que hem parlat abans, hi ha d'altres lleis molt més prioritàries però a aquesta se li ha donat una prioritat especial i l'intentarem tenir enllestida abans possible. He dit 2017 perquè estem a finals d'any. Espero tenir-la abans de la primavera del 2017 però no em faci concretar perquè no vull entrar en aquest joc de dates que intento defugir constantment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

I parlant d'aquesta Llei vostè abans ens ha comentat que aquesta Llei es farà primer i després a qui li agradi ja s'hi adaptarà. Això vol dir que serà una llei extremadament restrictiva perquè ja sabem les

diferents modalitats que hi ha en diferents països en quant el que és aquest tipus de tècniques, no? Aleshores a mi certament m'ha preocupat perquè tot i que entenc que no s'han de fer les lleis d'acord amb un interès d'algú, sí que intentar ser suficientment... si realment l'objectiu és l'obertura econòmica, és clar! Si no ho és, aleshores ja entenc que pugui ser restrictiva.

Però, el que m'agradaria que ens aclarís una miqueta és cap on va aquesta Llei, és a dir, a ser molt restrictiva en l'aplicació d'aquest tipus de tècniques a Andorra, o restrictiva en algun tipus de cosa molt concreta o al contrari doncs, intentar adaptar-se tot i que el Conveni d'Oviedo, estic d'acord amb el ministre Saboya, és un conveni que caldria i les institucions del Consell d'Europa ja ho recomanen de què ho revisi aquest conveni perquè s'ha quedat totalment desfasat. Però tot i així, té alguns principis que són vigents a dia d'avui i que probablement aquesta Llei es podria basar en aquests principis que encara són vigents a dia d'avui. Aquesta seria la meva pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, referent al que em diu, li puc dir que estem on estem i tenim la situació que tenim, el que li puc assegurar és que aquesta Llei serà perfectament homologable i encaixable amb l'entorn en què estem. Per tant, és així. No tinc res més a dir en aquest aspecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la quarta de les preguntes presentades.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa al seguit de dimissions de diferents càrrecs laborals per part de certes persones en poc temps del Centre de Tractament de Residus.

Fou registrada amb el número 1394 i s'ha publicat en el Butlletí número 70/2016, del 21 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Les darreres setmanes ens assabentàvem pels mitjans de comunicació que varies persones havien renunciat al seu càrrec laboral com a treballadors del Centre de Tractament de Residus en un termini de temps relativament proper.

Així mateix segons s'argumentava als mitjans els motius principals serien el mal clima laboral existent al centre, i fins i tot es parlava de maltractaments al personal.

Per aquests motius, preguntem: ens pot explicar el Govern quantes persones treballadores del centre han deixat el càrrec de feina els darrers dos anys?

Ens pot explicar el Govern els motius exposats per a cada cas?

Ens pot explicar el Govern quin seguiment ha fet d'aquesta qüestió i més concretament si la direcció del Centre de Tractament de Residus ha procedit a realitzar una investigació o auditoria interna per a analitzar els fets per tal de normalitzar la situació?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra, Sra. Sílvia Calvó teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera pregunta i segons informació tramesa per la gerent, cinc treballadors han deixat el seu càrrec aquests darrers dos anys, un l'any 2015 i quatre l'any 2016.

Els motius de cada renúncia han estat exposats verbalment a la gerent; són motius de caire personal i, per tant, lamento no poder-los fer públics sense autorització de les persones interessades.

Pel que fa al seguiment d'aquesta qüestió abans de tot voldria recalcar que les substitucions de cada vacant s'han dut a terme garantint la continuïtat de les tasques pròpies al lloc de treball, amb perfils de nivell similar i amb el mínim impacte sobre l'organització de la societat.

Pel que fa al seguiment de l'organització en general, més enllà d'aquesta qüestió, al juny es va encomanar

un estudi per conèixer l'opinió dels treballadors sobre l'organització i aportar millores al funcionament de l'empresa. Els resultats es van presentar fa una setmana i van identificar com a fortaleses de l'organització la comprensió de l'estratègia i els objectius, l'orientació i el compromís dels treballadors per satisfer les necessitats dels clients i el sentiment d'orgull per la contribució al progrés econòmic i social del país.

I aprofito justament per agrair als treballadors la responsabilitat que mostren el dia a dia en contribuir al funcionament segur i òptim d'una planta industrial com la quina tenim.

Un dels punts forts també va ser el tracte amb respecte com a persona, i per tant no va en el sentit del que sembla insinuar la seva pregunta.

Dels punts a millorar es van identificar aspectes relacionats amb la formació i la necessitat d'una comunicació més important entre els comandaments i els treballadors.

Per tant, només acabar dient que la direcció té instruccions justament de mirar d'engegar les accions necessàries per tirar endavant les millores sobre els punts que van quedar identificats en aquest estudi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, la Sra. ministra ha respost entenc que parcialment a les preguntes que feia. Doncs, en aquesta qüestió més enllà que la pregunta que li havia formulat sobre dos anys i ja m'ha dit els acomiadaments, jo m'he informat i em remuntaré una mica més enllà. A mi em consta que: al 2016 hi van haver dos acomiadaments i cinc desistiments; al 2015 quatre acomiadaments i dos desistiments, i en els anys anteriors: al 2014 hi ha un acomiadament i set desistiments; al 2013 tres desistiments; al 2012 tres acomiadaments i un desistiment.

Bé, si considerem que aproximadament, segons em consta el gruix del personal de CTRASA rondaria una trentena de persones, podem constatar que en quatre anys pràcticament s'ha renovat la totalitat de la plantilla. Bé, això pot denotar o ens fa pensar que algun problema hi ha.

I per altra banda, també això ens faria aixecar algunes suposicions o algunes problemàtiques relatives al clima laboral. Veiem que la Sra. ministra

ens ha explicat que s'ha demanat un estudi que en tot cas aprofito per demanar-li si en podem disposar.

En la pregunta anterior, les causes, entenc que per motius personals no es pugui entrar ben bé en el detall però bé, la casuística ens demostra que segurament hi ha un problema i això pot aixecar diferents plantejaments: les relacions o el tracte amb el personal que potser hi ha algun problema, el fet de què hi hagi aquesta rotació també pot implicar una minva en la qualitat del treball o en la seguretat de les persones en el treball, una minva de la gestió dels residus, de la manipulació en els residus o, fins i tot, a nivell de les emissions i entenem doncs, que al tractar-se d'un servei que és un organisme que finalment depèn de l'Administració central, doncs, la noció de servei públic ha d'estar, ha de garantir al màxim tant les condicions dels treballadors com el servei públic.

Per tant, aixeco una vegada més la preocupació veient aquesta casuística i demanaria doncs, que aquest estudi no es limités únicament al clima laboral sinó que anés molt més enllà perquè pot suposar una rotació de personal tan àmplia en poc temps, doncs, una minva en la qualitat, en la seguretat tenint en compte que és un personal que sí que rep unes formacions i al llarg de la seva carrera professional aquestes formacions serveixen per prestar una bona qualitat en el treball i si això constantment s'està renovant doncs, podem assistir a una minva d'aquesta qualitat o fins i tot posar en perill tant la seguretat o la salut dels treballadors com de terceres persones en el medi ambient.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Miri, jo només tinc les dades, aquí a sobre de la taula, del 2015 i del 2016. A la pregunta, vostè em demanava qui havia renunciat al seu càrrec i li he respost amb detall a la seva pregunta.

Pel que fa als acomiadaments es va acomiadar una persona al 2015 i una al 2016, i van haver tres persones que no van superar el període de prova, per tant, aquí no comparteixo massa les dades que vostè acaba d'exposar.

Pel que fa a aquest estudi és un estudi que ha respost el 97% del personal, per tant, entenc que els resultats són fiables i realment demostren els punts a millorar i els punts forts de l'empresa, per tant, penso

que és una bona base de treball per engegar una sèrie d'accions de millora i així ho estem fent.

Pel que fa a la seguretat de les persones i a la gestió de la planta que penso que són dos punts molt importants i que és legítim que vostè vulgui exposar avui. Pel que fa a la seguretat de les persones vostè recorda, o en tot cas així ho exposo, que la planta té la certificació de la norma OHSAS-2001, és una norma que estableix requisits per les millors pràctiques en la gestió de seguretat i salut en el treball i, per tant, entenc que això és una garantia molt forta pel que fa a la seguretat de les persones que és veritat que treballen en un entorn industrial i per tant, és important tenir-ho en compte. Aquesta norma certifica, hi ha inspeccions fetes per empreses externes de forma regular i per tant aquí tenim unes garanties molt importants quant a aquest aspecte.

Pel que fa a la gestió de la planta, la planta funciona de forma òptima i així queda reflectit als estudis d'emissions que estan fent tant amb els autocontrols que fa la pròpia planta com amb el seguiment que es fa per part del ministeri i, de fet, a l'última Comissió d'Informació i Vigilància que va tenir lloc al mes de maig que són comissions on es difon la informació respecte al funcionament de la planta i on també participa la societat civil, concretament el representant dels veïns de la zona i les associacions de protecció de la natura i fins i tot el comú de la planta on està ubicada, doncs, es va poder rebre aquesta informació i li puc assegurar que els nivells d'emissió són clarament inferiors a la norma... clarament inferiors a la norma! i la planta no produeix cap impacte en el seu voltant i està funcionant de la millor manera i assegurant un servei òptim quant a la gestió dels residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta, Sr. conseller...

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, és cert que m'ha respost a la primera pregunta que és la que havia plantejat durant dos anys, el que passa és que amb el temps he aprofundit en aquesta qüestió i he anat més enllà i se m'ha fet arribar que hi havia altres baixes i amb un nombre important.

Quant a l'estudi del personal que diu que s'ha fet de satisfacció, aquesta enquesta amb aquestes aportacions, és clar, jo entenc que si el personal fa poc que hi és evidentment aquelles persones que han

marxat i que tenien queixes evidentment la seva opinió no quedarà reflectida en aquest informe.

Per tant, això em porta a fer o plantejar la pregunta següent, repregunta: ens pot garantir, Sra. ministra, que en aquesta qüestió no ha existit o estem davant d'un problema de *mobbing*?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Miri, si estiguéssim davant d'un problema de *mobbing* sincerament penso que nosaltres seríem molt contundents amb les nostres accions i crec que puc parlar per la totalitat dels membres del Consell d'Administració.

Nosaltres tenim uns estudis que s'han fet que demostren una sèrie de punts a millorar però que en cap cas demostren un problema de *mobbing* perquè ja li he dit que clarament el factor respecte a la persona aquí s'ha demostrat que més aviat era una fortalesa.

D'altra banda, jo també he rebut al delegat del personal cada vegada que m'ho ha demanat i aquesta persona ja l'he rebuda tres vegades.

Estem iniciant ara un procés per mirar de signar un conveni col·lectiu perquè va ser una reivindicació dels treballadors de la planta de poder començar a treballar amb un conveni col·lectiu. Aquest procés de treball també ens permetrà treballar de forma més estreta amb els treballadors i em sembla que des del Consell d'Administració ha fet passar a la gerent una sèrie d'instruccions destinades a tenir en compte tots aquests aspectes que van reivindicar els treballadors.

Per tant, jo entenc que si hi hagués *mobbing*, repeteixo, seríem molt contundents i de moment no hi ha res que ho demostrï.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Una última repregunta.

Bé doncs, abans la Sra. ministra deia que el resultat de les emissions, el control que es fa fins i tot a nivell

de la comissió que estava per sota dels màxims permesos, i això és una bona cosa, però tornant a la qüestió d'aquests moviments, canvis de llocs de treball, renovacions en els llocs de treball... ens pot garantir la Sra. ministra de què pel que fa a la seguretat i la salut en els llocs de treball això es respecta? Tenint en compte que s'està treballant amb una atmosfera amb manipulació de residus, una atmosfera agressiva, i per tant, si hi ha una renovació constant del personal, doncs, això preocupa en el sentit que aquelles persones que han de rebre aquestes formacions o el responsable de la seguretat i salut en el treball, doncs, estigui en la capacitat suficient en aquests terminis de temps tan curts i amb aquestes renovacions. I això la pregunta seria aquesta, si ens pot garantir la Sra. ministra que la seguretat i salut en els llocs de treball està garantida?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Miri que el funcionament de la planta i les emissions és una bona cosa. Jo quasi bé diria que és imprescindible i que és un punt molt important que nosaltres tenim en compte.

Pel que fa a la seguretat i salut en el treball, ja li he dit abans, doncs, que la planta industrial està certificada amb norma OHSAS, i que a part del treball que puguin fer els responsables en aquesta matèria a l'interior de l'organització, hi ha una certificació externa que es fa de forma regular i que permet, doncs, avaluar que les coses s'estan fent bé.

Però nosaltres entenem que la planta amb aquesta certificació, doncs, dóna una part molt important a la seguretat i salut en el treball, i que per tant, aquests aspectes estan tractats de la millor manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, i abans de passar a la cinquena pregunta suspenem la sessió durant un quart d'hora.

(Se suspèn la sessió.)

(Són les 11.45h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 12.15h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la cinquena pregunta presentada.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 d'octubre del 2016, relativa a la voluntat de realitzar la reforma de competències i transferències dels comuns.

Fou registrada amb el número 1441 i s'ha publicat en el Butlletí número 74/2016, del 31 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern de Demòcrates per Andorra fa anys i anys que s'ha compromès a tirar endavant la reforma de les competències i transferències comunals.

Vist que aquest tema sembla que ja no és avui en l'agenda política de DA; és més, en sentit contrari a l'endregar les competències comunals ens proposa la creació de noves entitats amb personalitat jurídica entre comuns i/o entre comuns i Govern. Tenint en compte que a més la secretària d'Estat de Relacions Institucionals no s'ha reunit a hores d'ara ni un sol cop amb els grups parlamentaris.

Tot i el contingut de la modificació de la Llei de transferències aprovada l'any 2015 que va establir que i cito literalment: "s'encomana a Govern que, prèvia participació dels comuns i del Consell General, abans del 31 de desembre del 2017, presenti un Projecte de Llei amb un nou marc normatiu de transferències i de competències als comuns, d'acord amb el que disposa l'article 80 de la Constitució", tanco la citació, tot apunta que viurem un nou episodi de manca de respecte per part de DA a quin ha de ser el paper de la Llei en un Estat de dret.

Per tot l'exposat, es demana:

Té el Govern realment intenció de tirar endavant la tan necessària reforma de les competències i transferències comunals i en quina data disposarà d'un esborrany del projecte de Llei perquè els grups parlamentaris el puguem estudiar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. Síndic.

Miri, Sr. López ja no tinc clar si el més important per a vostè és conèixer la resposta a la pregunta que formula o senzillament, vist com la formula, aprofitar aquesta sessió de control per fer, que ens té caracteritzats amb això, un meeting polític. Però és clar, en qualsevol cas jo he de respondre a les seves preguntes, no faltaria més, per això estic aquí.

I tal com vostè recorda en l'exposat de la seva pregunta, i tal com marca la llei aprovada el 2015, el Govern treballa per disposar d'un projecte de llei que contempli un nou marc normatiu per a les transferències i també les competències dels comuns abans del 31 de desembre del 2014, tal com es va encomanar al M. I. Consell General.

Doncs, el Govern no té cap intenció d'apartar-se del calendari que fixa la llei, però cal fer els passos, -vostè ho entendre-, els passos correctes, fer-los, -suposo que en això hi estarà d'acord-, que s'ha de fer en coordinació amb els comuns, i també de forma decidida amb els grups parlamentaris presents en aquesta Cambra.

A partir del gener d'aquest any, amb la nova incorporació, vostè també n'ha fet referència, de la secretària d'Estat de Relacions Institucionals, el Govern en coordinació amb els comuns va fixar un pla de treball dividit en 4 fases. A veure si se les pot apuntar.

Primera fase. Una fase diagnòstica de la situació actual de cada comú.

Segona fase. Una segona fase d'anàlisi del cost de les competències comunals i de comparativa dels preus públics.

Una tercera fase, que és l'anàlisi dels models de finançament utilitzats en altres països. Això també en podem parlar, seria interessant de parlar, no sé si me la farà aquesta pregunta, sobre la Carta social europea. És interessant, un debat que serà apassionant suposo amb aquesta pregunta que formula.

I la quarta i última, l'anàlisi de les diferents alternatives dels comuns a l'hora de poder-se finançar.

Situem el calendari, perquè així no em digui que no li contesto a la pregunta. Ja abans de la llei del 2015, potser fer un recordatori, esmentar que hi va haver

un acord institucional. Vostès ho recorden, firmat per mi mateix i per cada un dels 7 cònsols de les 7 parròquies, el 2014, que fixava també el compromís de revisar, tant el tema competencial com el tema de les transferències. I també en aquell acord si se'n recorda, hi deia que, perquè ho vam firmar al final de la legislatura dels cònsols, diu esperem que hi hagi les noves eleccions.

Doncs, les noves eleccions es van tenir, i hi van haver canvis en alguns comuns, Andorra la Vella i Sant Julià, es van mantenir tots els comuns els mateixos colors polítics, però canvis de cònsols em sembla que a Encamp i Ordino. Aquests canvis units al fet de l'elaboració dels pressupostos dels comuns, s'ha vist complicat també perquè la primera vegada és el compliment de la llei, ells, els comuns també han de complir la regla d'or, i tot això s'ha allargat una mica.

Però tot i així, el Govern preveu que tot aquest anàlisi així com la presentació de les diferents propostes estigui enllestida abans de final d'any, de les 4 fases, em refereixo Sr. López. Entenc que a partir d'aquell moment, amb les diferents opcions sobre la taula, és quan el Govern es decantarà, també en coordinació amb els comuns, per fer un model concret i fer participar els grups parlamentaris.

Aprofito avui per agrair novament als 7 comuns independentment del color polític, la predisposició que han tingut, perquè ahir mateix vaig firmar un document qual cosa honora els comuns, amb els quals queda congelada, ja sé que està dins de la Llei del pressupost que acompanya el pressupost que les M. I. Sries. votaran, però jo entenia que hi havia d'haver un acord institucional que han firmat tots els comuns, de donar un any més de termini i congelar aquelles transferències a 54,6 milions d'euros. La qual cosa ho vull dir públicament, diu molt a favor dels comuns de les Valls d'Andorra. Per què? Perquè jo sóc sabedor que amb els 3 anys que s'han congelat les transferències més aquest suplementari, els comuns haurien hagut de rebre pel cap baix més de 20 milions més d'euros. Per tant, la meua gratitud com a cap de Govern perquè entenem ben bé la situació que està vivim les finances públiques, i quan parlo de les finances públiques parlo en general, perquè qui parla sempre ha defensat que l'Estat no és el Govern d'Andorra únicament, també són els 7 comuns.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, jo faig la meua feina. Vostè sempre parla de meetings polítics, i en tot cas penso que no vol pas tenir l'exclusivitat de fer-ne els meetings polítics i tots tenim els drets a expressar les nostres opinions.

En relació amb la seva contesta, miri, no em sona creïble. Una vegada més, tot el que vostè m'explica em sona una mica a la cantarella de cada any dels debats d'orientació política, tot aquell reguitzell de promeses incomplides, i de futurs calendaris. Suposo que ha estat treballant activament en el nou debat d'orientació política que tot estarà exactament igual.

Miri, la seva manera de fer política consisteix bàsicament en què vostè no vol, perquè no és que no pugui, és que no vol abordar els temes essencials i les reformes estructurals que el nostre país necessita. I a demés no només no els vol abordar a fons, sinó que es va deteriorant, mica en mica, cada una d'aquestes reformes estructurals.

Ja hem vist com està deixant la gestió sanitària. N'hem parlat abastament amb la pregunta que ha fet la companya Rosa Gili. La setmana que ve parlarem del seu balanç en política de prestacions socials i de pensions, la funció pública cada vagada més desmotivada i desacreditada i també sense la llei que vostè els ha promès, i segurament altres qüestions.

Però parlem concretament del que ha fet vostè en matèria de competències i de transferències dels seus cinc anys i mig de mandat, que no ha estat precisament abordar la reforma.

Deixi'm que faci un petit recordatori de la seva seqüència i del que vostè ha anat fent a base de pedaços i anar desendregant.

Va encomanar al ministre Riberaigua que fes una reforma de les competències, una reforma que vostè finalment va arxivar. Com a conseqüència d'aquell fracàs polític va firmar un acord institucional amb els comuns, els quals ara en feia referència, al qual per molt que se li vulgui donar un rang de norma, no deixa de ser un pacte entre els comuns i el Govern.

A conseqüència d'aquell acord es va decidir una congelació de transferències sense modificar la llei. A canvi d'aquesta modificació de transferències anar acumulant pedaç contra pedaç, els comuns van demanar una modificació de la destinació de les transferències de manera que avui, a hores d'ara, els comuns poden destinar les transferències al 100% sense cap limitació.

A conseqüència d'aquella modificació, es va fer una esmena a la llei que deia que s'havia de fer una reforma de les competències abans del 31 de

desembre del 2017. Amb aquest equilibri i amb aquesta voluntat dels comuns de continuar legislant, perquè se senten forts, perquè li han fet el favor de congelar les transferències, ara els comuns proposen la creació de mancomunitats i demés entitats públiques; recordem que entremig se'ls hi va cedir la competència del patrimoni amb un error històric, també, al nostre entendre, i tot un seguit de situacions que no fan més que posar un pedaç darrere d'un altre pedaç.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, acabo Sr. síndic.

En tot cas, nosaltres no volem seguir sent còmplices de les seves improvisacions. Vostè parlava de la congelació de transferències i ara anuncio que a hores d'ara nosaltres aquest any no votarem aquesta congelació de transferències amb la llei de pressupost. L'any passat li vam votar a ulls clucs aquesta congelació de transferències. Nosaltres volem que s'entri a fons a modificar la llei de transferències, i sinó que s'apliqui el marc legislatiu que estigui vigent. No estem d'acord amb aquesta política de pedaços.

I dic bé a hores d'ara, perquè depèn de la feina que vostè faci. Si el dia que s'ha de votar la llei de pressupost tenim un projecte de llei o un esborrany molt avançat de projecte de llei que ens permet fer veure que hi ha aquesta voluntat política, ens replantejarem la nostra situació, però no tindrà un xec en blanc com li vam donar l'any passat.

I finalment la manca de respecte al Consell General. Vostè ens ha parlat de moltes reunions amb els comuns, però cap reunió amb el Consell General. La Sra. Consol Naudi ni tan sols ha vingut a presentar quina és la feina que vol fer, i a demés la seva feina és complicada. Si veiem el pressupost que té, està sola al Departament de relacions institucionals, té un pressupost de poc més de 50 i escaig mil d'euros; per tant, difícilment podrà fer molta feina per tirar endavant aquesta reforma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, no m'he equivocat. Vostè ha fet en la primera intervenció un meeting dient que el Govern ho incomplia tot. Això no calia ser massa intel·ligent per veure-ho. Això és un clàssic del Partit Socialdemòcrata.

I després diu que nosaltres som molt poc creïbles i que tenim una manera de fer política d'aquella famosa frase d'any que passa... doncs, miri, l'any que ve ja vindrà un altre i anar fent, no?

Jo ara li explicaré el que hem fet i quina és la manera de fer política del Govern. I els avenços que hem fet. Perquè una cosa són transferències i competències i després hi ha les coses que s'han fet. Vostè ha fet un resum del que s'ha fet i jo li'n faré un altre, una mica més complet perquè és clar, estant a l'oposició obvien moltes coses.

Miri de feina se n'ha fet i se n'ha fet moltíssima. Miri, al final del 2012 es va modificar la Llei de finances comunals per revisar el càlcul del límit d'endeutament comunal que ofegava els comuns, perquè en plena crisi es calcula sobre el deute de l'any anterior i sobre els ingressos de l'any anterior i es va acumular sobre els últims tres. A mi em sembla que això és un avenç. I no és qüestió que sigui a favor del Govern o a favor dels comuns, és a favor de l'Estat i, també, de l'estabilitat financera dels comuns.

Al final del 2013, una acord entre el Govern i els comuns, vostè en feia referència. Vam congelar les transferències al tomb de 52,4 milions d'euros. Vostè no m'ho votarà. Vull dir, jo en tot cas li he donat les gràcies. Aquí sí que ha de tenir aquests diners i estan disposats a fer aquest esforç que vostè no vol compartir.

L'abril del 2014 es va signar també l'acord institucional, i amb aquest acord institucional es va fer, doncs, aquesta congelació de les transferències i, a més a més, ho acabo de dir, tenen la responsabilitat política perquè ho dic amb una r majúscula, de donar aquest temps que es pugui complimentar l'acord que vam votar aquí, que hi hagi, i així m'he expressat, aquest nou model de transferències i competències i ho hem tornat a congelar. I doncs, la meua gratitud encara que vostè no ho voti amb la Llei del pressupost.

I també al 2014 es va modificar el repartiment de l'ITP entre el Govern i els comuns per reequilibrar la situació després de l'entrada en vigor de l'IGI. A mi no es que es vulgui donar coses als comuns per donar-los-hi, perquè em semblava que era normal.

I l'octubre del 2014 es va aprovar la Llei de bases de l'ordenament tributari que encomanava la creació d'una agència tributària única. I dono les gràcies als

comuns, una vegada més, perquè estan disposats a fer una agència tributària única...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...però és que clar, hi ha tanta feina feta i, en definitiva, Sr. López... vaig més de pressa, doncs.

Al 2014 es va aprovar l'anomenada regla d'or que també preveia mecanismes de bona gestió financera per als comuns.

Al desembre del 2014 es va aprovar la Llei del saig, i es va pactar amb els comuns per fer possible també, que la justícia andorrana vagi molt més de pressa, perquè quan es parla de transferència i competència, i quan jo entenc l'Estat com l'entenc, hi ha d'haver aquesta bona coordinació. Més encara, es va tirar endavant i una gran coordinació amb una proposició de llei del partit demòcrata, de la llei de serveis socials i sociosanitaris, i els comuns estan d'acord per una qüestió que vostès haurien d'estar-hi d'acord també, que un ciutadà ha de rebre aquella prestació independentment de la parròquia on va viure o on el va veure néixer. I els comuns estan d'acord en cedir tot el servei d'atenció a domicili, perquè el Govern liderat pel ministre Espot pugui fer un servei social molt més ampli que donaven els comuns, i en tot cas, que arribi a cada un dels ciutadans amb les mateixes condicions.

I això també són coses molt importants. I són coses que això li hauria agradat, suposo que això ho obvia, a nivell social. Jo suposo que la setmana que ve també se'n parlarà d'això.

Però hi ha més coses. El 2015 també es va aprovar la llei de transferències des del punt de vista de donar una destinació plena de les transferències. Perquè qui li parla té el màxim de confiança independentment dels partits polítics a la bona gestió que fan els comuns. Dit passant.

També, llanço una llança a favor dels comuns, perquè verdaderament en aquells moments que ara no tenim la inversió necessària per poder fer que ens hauria agradat més, en un moment, el Govern d'Andorra, i això és coordinació d'Estat, va fer encara l'esforç de fer inversió real en el capítol 6 quan els comuns no la feien, i ara tenen més possibilitats perquè han fet els esforços de fer la inversió, i el Govern no pot pujar-la perquè ha d'equilibrar els comptes.

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Acabo.

I a més a més, es va fer una cosa que em sembla que honora els comuns i honora el Govern d'Andorra, que està a tràmit parlamentari, que és el fet que amb interès nacional, en aquelles parcel·les que això no estava escrit enlloc, ho cediran de forma gratuïta.

I després, acabo Sr. síndic, hi ha aquelles contradiccions, però farem un debat i tal.

Vostè sempre em diu del projecte Riberaygua i em diu allò era el gran projecte, i a demés hi afegeix, i vostè com que és una persona molt freda, molt maquiavèl·lica, molt calculista, molt electoralista, aleshores... no, però això ja m'ho dirà, per tant ja m'hi avanço, va dient...

El Sr. síndic general:

Si us plau, hauríeu d'anar acabant.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic

Doncs, miri, el projecte del Sr. Riberaygua, el tema que avui dia està a tràmit el defensava, més encara, el 90% del que va presentar el Sr. Riberaygua ho fa la Consol Naudi, i també, suposo, Sra. Rosa Gili, i així acabo, que aquí sí que tinc una bona persona per poder-ho tirar endavant... o tampoc, bé. Doncs, moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, no li faig tantes consideracions con vostè fa sobre la seva persona i la seva maldat. En tot cas, vostè en fa moltes més sobre mi, sobre les consideracions, perquè no vol entrar en el que diu. Diu que faig meetings i que aprofito. L'únic que he fet és un relat del que ha passat amb el tema de competències i de transferències. Ja sé que aquest relat no li agrada perquè a nivell legislatiu teníem un marc reglat, com a mínim, que sabíem que tenia una sèrie de disfuncions, i el que han fet vostès és desarreglar-lo. És a dir, tot allò que s'havia de complir per llei dèiem que s'havia d'això... ara és un acord institucional, un pacte que fem per sota, un acord que tenim per aquí, un compromís que vam fer allà, que canviarem això, i anem fent pedaços.

Però la problemàtica real i de fons no l'ha abordat, i és víctima ara dels seus petits arreglaments que està fent.

I tornant al tema abans de posar una repregunta, el tema de la congelació de les transferències, jo és que no és que no li vulguem votar, i vostè pot pactar el que vulgui amb els comuns, però les lleis s'han de complir. Imagino que ho té clar. Ja sé que a vegades això també li molesta. És a dir, que acordi el que vulgui és una cosa, però la llei de transferències diu el que diu i, per tant, a partir d'aquí cadascú que s'atengui a les seves conseqüències.

Per tant, això és el que vostè ha fet, desendreçar el que hi havia, i ara té una obligació legal de preparar un nou projecte de competències i de transferències, dels quals ja li dic, i li dic directament, tenim dubtes raonables que tingui la voluntat política de tirar-ho endavant.

La repregunta que li volia fer és que en el debat d'orientació política vostè va parlar de crear un grup de treball a tres bandes entre comuns, Consell i Govern, per la qüestió de les competències i les transferències, i si no recordo malament, el debat d'orientació política era el mes de maig. No sé si ens pot dir alguna cosa més sobre aquesta qüestió?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni Sr. síndic.

La primera, miri, em dóna la paraula el Sr. síndic.

El que farem, considerant les transferències del 2017 amb els 54,6 milions es compleix, -perquè vostè no ho votarà-, escrupolosament la llei perquè a més es vota de forma separada, amb doble votació al Consell General. Compleix de d'alt a baix. Això dit per començar perquè no es digui que els M. I. Consellers Generals voten coses que no compleix la llei. La compleixen de d'alt a baix. Evidentment que qui li parla té la intenció de... i a més li he dit, li he dit que hi havia aquelles quatre fases, perdoni que li hagi dit que se les apunti però...també he dit que estaria al final d'aquest any i també he dit que hauríem de coordinar-ho amb els comuns i amb vostès.

Però li faig una reflexió. Miri, un ja té una certa memòria política. Jo me'n recordo de quan era cònsol, del que se'n diu la Carta Social Europea i la va firmar el Sr. Jaume Bartumeu com a cap de Govern. Bé, vostè era ministre de Finances en el seu moment. I allà es va excloure de la Carta Social Europea, -ara vindré a la seva pregunta-, dos temes molt importants. Es va excloure que competències i

transferències estiguessin lligats, fixi's bé això. Vostès van fer una excepció a l'hora de firmar la Carta Social Europea sobre això. I van fer una segona excepció que és, que es porta a nivell europeu, que aquelles parròquies que passen dificultats, que hi són malauradament, que no tenen ingressos suficients, puguin estar també compensades des d'un punt de vista d'aquella gent, d'aquelles parròquies que tenen més possibilitats de finançament. Aquestes dos coses Srs. consellers generals, que a mi em semblen importants es van excloure, i en canvi d'aquestes dos coses jo en faig el pal de paller de transferències i competències.

Per tant, dic això per situar-nos a la seva pregunta, evidentment. Li he donat el calendari, compliré el fet que la llei que vostès van votar que hi ha d'haver un nou model de transferències i competències pel 2017. Hi ha aquesta anàlisi en curs i a més a més, més enllà d'analitzar cada una de les situacions dels comuns per què es fa? Perquè es pugui aplicar aquests dos conceptes que són generosos i que fan la unitat de l'Estat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...sentit dir...

Gràcies Sr. síndic, ja acabo, que és un problema gravíssim que la Massana hagués passat problemes. Però és un problema gravíssim que Sant Julià estigui passant problemes, i per tant si hi ha d'haver aquesta solidaritat analitzant amb totes les regles perquè no sigui etern, és al tomb d'aquests conceptes que estic treballant amb els comuns i vull fer participar d'aquesta discussió una vegada tingui verdaderament tota la radiografia econòmica de cadascuna de les parròquies amb aquests quatre conceptes, que evidentment el Consell General, això sé que el Sr. Pintat això ho vol, i és normal que ho vulgui, i participarà en aquestes taules perquè d'aquí al 2017 encara falten 15 mesos, al final del 2017.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Déu n'hi do per la contesta del grup de treball. És a dir, jo li preguntava pel grup de treball i m'ha fet aquí un dels seus viatges en el temps habituals, que l'únic que fa quan fa aquests viatges al meu entendre és posar-se un mirall al davant que li permet veure que no té res a explicar. És a dir com que no em pot contestar sobre el grup de treball se'n va a l'any 2010 i em fa aquest tipus d'exercici del que vam fer i del que no vam fer. Fa cinc anys i mig que governa, igual que en molts altres temes, jo constato que quan fa això no té projecte ni voluntat política de contestar què és el que farà i com ho farà. I l'únic que fa vostè és posar-se crec, amb evidència i em sap greu dir-li i no poder contestar a les preguntes que se li posen.

En tot cas, m'agradaria que em digués quan es constituirà aquest grup de treball que es va comprometre al mes de maig, que és el que li havia preguntat. Quan, una data concreta, i o va prometre al maig, ja fa sis mesos. Estaria bé que ens digui una data. I aprofito per fer una altra pregunta i espero que aquesta també me la contesti. Vostè creu normal que la responsable d'aquesta reforma, la secretària d'Estat de relacions institucionals no hagi tingut cap contacte amb els grups parlamentaris ni per presentar el seu calendari de treball, la seva visió, quina és la feina que està fent i per dir que compta amb nosaltres, ni que sigui només un exercici purament de política. Vostè creu que després d'onze mesos al seu lloc de treball no hagi tingut la deferència a través seu, igual que ha fet als comuns, de venir-se a presentar als grups parlamentaris i dir-nos el que pretenia fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, són dos preguntes en una, però és que la primera que formula ja li he contestat. Li he dit que de seguida que s'acabin aquestes quatre anàlisis, de seguida es constituirà aquest grup de treball. Això ja li havia contestat a part de donar-li altres informacions.

A la segona, si és normal?

Bé, vostè ho pot trobar anormal o no normal, però les coses s'han de fer amb ordre i concert. Però fixi's bé quan contesto poc perquè contesto poc. Però ara li diré més encara. Faré aquesta anàlisi i ara li diré davant de la Cambra quins són els meus punts de vista quan ens assentarem els tres grans criteris que

el Govern d'Andorra defensa. Si em vol fer la pregunta però a mi em sembla interessant pels consellers generals. Però en tot cas per contestar a la seva pregunta, quan haguem fet aquesta anàlisi perquè s'han de fer les coses en ordre i concert, de seguida tindrem propostes també de diferents models i amb qui ho tenim de compartir amb els que representeu la sobirania popular que són els consellers generals. Perquè no es pot venir a veure els consellers generals sense haver parlat amb els cònsols però sobretot, que no s'entengui malament, sense propostes clares i un diagnòstic clar de com està socioeconòmicament parlant cada una de les parròquies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí la darrera i constatant que el Sr. cap de Govern doncs no m'ha contestat ni del grup de treball ni el fet que la Sra. Consol Naudí s'hagi vingut a presentar. Jo no dic que ens expliqui, com a mínim tinc aquest encàrrec, compto amb els grups parlamentaris. Em sembla realment una falta de respecte. En tot cas, el moviment es demostrarà en els propers mesos, vostè ens ha dit que hi haurà totes aquestes conclusions, ens vindran a veure. Debatem el projecte de llei de pressupost, serà una qüestió que estarà damunt de la taula. No intentin fer la seva tàctica habitual d'invertir les responsabilitats. Si no hi ha vuit vots favorables a la congelació de transferències, els consellers elegits per llista nacional, serà culpa seva? Perquè l'únic que li estem demanant és que tingui en aquella data un projecte de llei que ens permeti visualitzar què es tirarà endavant en aquesta reforma i per tant, no facin com amb la sanitat i amb altres temes intentar invertir qui és el responsable de què les coses no avancin. Té temps encara i l'hem avisat amb prou antelació perquè d'aquí a què debatem la llei de pressupost segurament serà el mes de gener o febrer, té temps per presentar-nos un projecte clar de cap on va aquesta reforma que faci creïble el que avui a hores d'ara no ho és.

Per tant, per fer una darrera repregunta. En quin calendari creu que pot tenir un esborrany de projecte de llei o unes línies bàsiques d'aquest projecte de llei per tal de què en algun moment els grups

parlamentaris que alguna cosa hi tindrem a dir i puguem opinar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Ja li he dit, la taula de treball s'ha de constituir durant els primers mesos del 2017 i ja tinc unes línies mestres, que vull compartir i tot es pot matisar. I li vull dir. Per això li feia referència a la Carta Social Europea perquè clar, el seu govern algunes coses mestres del que jo entenc la nova relació competencial amb transferències amb diners, vostès ho van excloure de la Carta Social Europea.

Quines són? Perquè em fa això i em diu a veure quan les tindrà. Ara li explico.

Miri, tres, en pot haver-hi moltes més. Però les següents. El model ha de tenir al meu punt de vista, -el punt de vista de Govern-, tres paràmetres. Que les transferències estiguin adaptades a les competències perquè els ciutadans ens entenguin. No té cap sentit que els comuns gestionin més recursos que els que necessiten per exercir les seves competències. Però tampoc és normal que rebin recursos que estiguin per sobre del que a nivell competencial tenen d'assumir. Per això li feia referència, que no entén de cap de les maneres perquè en el seu moment, el seu govern va fer una excepció amb un tema tan important. Bé, és que li estic contestant, és que aquest és un dels paràmetres importants.

Segon paràmetre. Ja sé que no li agrada però miri, jo li dic el que hi ha. Si vostè té alguna cosa alternativa ja ens ho dirà quan ens veurem tots plegats.

Segon paràmetre. Evidentment i feia referència...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...que avui dia hi ha 54,6 milions i també honestament li diré, els comuns haurien hagut de rebre més de 22 o 23 milions de més. Però el que no pot ser és que rebin més diners de les necessitats que tenen, sobretot que estan delegant funcions a nivell de la llei de serveis socials i socio-sanitaris. Per tant, aquest és un altre paràmetre. Que no sigui el tema

de les transferències si és ponencial per diners que no necessiten per fer una bona gestió. Que no els n'hi falti cap, però que no els n'hi sobri perquè l'Estat som tots. I potser el tercer, que vostès també ho van treure de la Carta Social Europea. I jo penso que potser perquè estaven mal liderats però en aquests moments és el tema de la societat entre administracions. Jo sé que no li agrada, però deixi'm acabar, i estic acabant. Vostè entendre com jo, penso que ho podem compartir tots que si hi ha un comú. Em giro cap al Comú d'Ordino. El Comú d'Ordino no té suficients ingressos. Però el Comú d'Ordino, això no vol dir que les altres parròquies no tinguin aquesta qualitat de vida, optem també per la seva imatge, a una imatge de marca general d'Andorra. Però també ha de tenir amb els seus ciutadans l'obligació de donar cadascun dels serveis que es presten a altres parròquies.

I per tant...i els cònsols no ho veuen malament, un altre dels preceptes importants, dels criteris bàsics que em sembla que són lògics, és la subsidiarietat i la solidaritat les quals entenem que és un problema quan una part de l'Estat, els comuns en fan part, tenen problemes. Li acabo de dir tres eixos molt importants i a la seva pregunta que ja li he contestat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...cinc vegades, al començament d'any ens assentarem. I confio amb vostè, que independentment que ara tinguem una conversa així amable i tal, puguem ser constructius. Compto amb el seu grup, compto amb el grup del Sr. Víctor Naudi i evidentment compto amb el grup liderat pel Sr. Ladislau Baró, i estic convençut que estan encantats els liberals de què els acceptem al Consell General per parlar d'aquests temes.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, darrera repregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, més que res per al·lusions que repregunta perquè les preguntes no han servit per res perquè el Sr. Toni Martí no m'ha contestat cap de les preguntes i ha aprofitat per fer mítings, perquè no li he preguntat els criteris, li he preguntat la data en què tindria un projecte de llei. Aquí m'ha explicat una cosa que és

pur parlar perquè no m'ha concretat res, ha parlat d'uns principis. Ja ho veurem, negre sobre blanc, que és tot això que ens ha vingut a dir ara, que estigui escrit, que estigui fet amb números i coses que puguem entendre, que no aquest parlar, perquè fa cinc anys i mig que parla.

Com que ha fet varies referències al govern del PS, que a més em sembla que són unes referències novament injustes, i amb el tema de la Carta Social Europea vostè va participar d'un treball en tant que cònsol d'Escaldes de reforma de les competències i de les transferències. Que vam arribar a tenir fins i tot un redactat de modificació de les competències i de les transferències.

Igual que abans parlàvem de la sanitat, vostè ha decidit agafar un altre camí i aquella feina que es va fer, no reprendre-la. Un camí que com la sanitat no ens porta enlloc. És a dir, portem cinc anys i mig amb discursos i amb promeses i per tant, la nostra pressió cap a vostè amb el tema de la congelació de les transferències és perquè d'una vegada per totes faci. En tot cas, ara ens ha parlat que al mes de gener tindrem una reunió d'aquesta comissió a tres bandes, el temps ho dirà, sincerament. Nosaltres amb aquesta qüestió i amb alguna altra hem perdut la confiança amb vostè perquè els fets, -no s'ho prengui malament, no és una cosa que diem de manera gratuïta. Els fets ens han demostrat que passa any darrera any i que el seu discurs és el mateix i que al final no hi ha una modificació de les lleis i l'únic que hi ha són pedaços.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Vol afegir alguna cosa, Sr. cap de Govern...

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, hi ha una pregunta...

Ja fa dies que sé que no em fa confiança en res, però li dic una cosa però li agraeixo molt... esperi que vaig per aquí, esperi...

Li agraeixo molt el suport que em dóna amb la negociació amb la Unió Europea, entre altres coses. Eh que anava per aquí, val!

És a dir, jo ho puc entendre tot. Vostè em diu: "quan tindrà la Llei?" Li contesto i li dic que estem fent aquesta anàlisi. Al començament de l'any que ve em vull reunir amb el Consell General.

Bé, permeti'm que parli amb els consellers generals de tot el que hem avançat, quina és l'opinió dels

consellers generals i aleshores perquè sé que això es vota amb doble votació i que el grup que em dona suport no té la possibilitat de guanyar les dos votacions, hi ha d'haver-hi una complicitat evident amb tots i cadascun dels grups aquí representats. Per tant, no sé quin dia. El que sí sé és que és una obligació de venir a parlar amb el Consell General. I també penso que és una qüestió de responsabilitat de no venir a parlar al Consell General de forma genèrica sinó amb una anàlisi una mica consensuada, però l'última paraula la tenen els consellers generals.

I després, la Sra. Consol Naudí vindrà. Si alguna cosa té la Sra. Consol Naudí, tots en general, és que és una persona molt respectuosa i per tant, no és mala fe de la Sra. secretària d'Estat, que està fent una gran feina i és molt coneixedora. I a més, és la persona més equilibrada en aquests moments potser per portar-ho perquè és molt coneixedora de com funciona un comú. Sap de la seva visió d'Estat de què defensa com el qui parla de què l'Estat som tots, comuns i Govern i per tant, aquí m'emplago, i també és veritat que al començament de la legislatura, deia el Sr. Pintat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...taules i tal, i al final també escoltant a la gent un se n'adona de què és una evidència que aquesta llei ha de passar per un consens general. Són lleis massa importants, així es va fer, ho sap el Sr. Ladislau Baró, són lleis de després de la Constitució, que es van pactar i per tant, això serà necessari.

Per tant, confio amb vostè. Jo sé que vostè també és un home d'Estat i per tant, independentment de piques baralles i esgrima dialèctica, a veure si puc recuperar almenys la confiança que tinc i li agraeixo amb la negociació de l'UE, que no tinc tant dels altres i també la desitjo, la puc recuperar almenys pel que és el tema de competències perquè és un tema que, també diguem-ho clar, va més enllà d'aquest mandat perquè l'última llei de transferències però sobretot de competències ja fa gairebé més de 20 anys i per tant, hem de fer una nova llei que perduri dins del temps.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, escoltant el que deia ara mateix, només li volia refrescar la memòria i suposo que aquell dia estava igual de tens que estem tots, que en la modificació de la llei de transferències que vam votar aquí al Consell General la passada primavera, vam dir una cosa, vam dir-la tots. Prèvia participació del consell i dels comuns, el Govern elaborarà la llei. Prèvia participació dels consells, del Consell General i dels comuns. Per tant, quan vostè diu que ens vindrà a veure la secretària d'Estat o vostè mateix o algú de Govern, a mi em sembla que ens estem deixant els comuns de costat. Aquí agafo una mica les paraules del Sr. López. Estem parlant dels tres. Així ho va manifestar el David Baró recentment en una entrevista. Parlem de consens, de treballar pel futur d'Andorra. No pels interessos que puguem tenir uns o altres grups, uns o altres comuns avui. Perquè d'aquí a vint anys no sabem el que passarà. Per tant, li agrairia, no sé si ho veu així, que sigui amb consens i que sigui prèviament a què ens portin un text, ja sigui al Consell o als comuns, ja fet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Aquesta seria la seva pregunta... si tindria...

El Sr. Carles Naudi:

La meua pregunta inicial era: No està d'acord amb això que és el que vam votar aquí a la sala, Sr. cap de Govern?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Home hi puc estar d'acord o no però ho vam votar. Però és que en aquest cas ho vam votar i hi estic d'acord. I a més, la seva intervenció lliga amb la que acabo de fer jo. No vindrà la secretària d'Estat acompanyada o no del cap de Govern amb un text fet. Vindrà amb unes línies que s'hauran pactat en línies generals si és possible amb tots els cònsols, però que pot haver-hi tots els suggeriments i aportacions. També ho hagués pogut fer a la inversa però em semblava més natural de fer-ho així perquè estem parlant bàsicament d'una llei que és transferències i competències dels comuns. Per tant, amb tot el que m'acaba de dir, hi estic completament d'acord. I poca cosa hi tinc a afegir. I també sé que tinc un

termini, que és el 2017. I aquest termini s'ha de complir sí o sí perquè justament la generositat que han demostrat els comuns una vegada més congelant les transferències a 54,6 milions, que s'honora, encara dóna més responsabilitat a tots nosaltres d'arribar a un acord per fer un nou model de transferències i competències.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs passem a la següent pregunta, la pregunta número 6.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 d'octubre del 2016, relativa als estalvis realitzats en el servei de transport escolar.

Fou registrada amb el número 1446 i s'ha publicat en el Butlletí número 74/2016 del 31 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

En resposta a les nostres preguntes referents al nou funcionament del transport escolar per aquest curs 2016-2017, el Govern ens comunicava haver estalviat 514.788 euros en aquest servei entre els cursos 2014-2015 i l'actual.

A més, en les seves declaracions, el Ministeri d'Educació assegurava continuar mantenint un servei de qualitat, especificant que fins i tot va més enllà de les seves obligacions establertes reglamentàriament.

Estalviar optimitzant recursos és sens dubte una cosa bona i això ens diu haver fet el Govern optimitzant les ocupacions dels vehicles.

Tanmateix en relació amb la informació analitzada, els consellers socialdemòcrates mantenim dubtes en quant a la gestió d'un servei prou important com és el transport dels nostres infants.

Referent a aquesta situació, demanem a Govern:

Ens certifica el Govern que el servei de transport escolar s'està oferint amb totes les garanties de seguretat i altres consideracions inherents a un ús destinat a infants i joves estudiants?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, el Sr. Eric Jover.

El Sr. Eric Jover:

Sí gràcies Sr. síndic.

Abans de respondre a la seva pregunta, deixi'm mostrar el meu agraïment per tots aquells professionals que garanteixen el bon funcionament del transport escolar. Un servei que permet el moviment d'uns 4600 escolars de 28 centres, implicant 136 línies d'autobusos i més de 150 professionals d'11 empreses i de l'Administració. Un servei que costa aproximadament cinc milions i mig d'euros, si comptem el pressupost 2016, dels quals entre el 77,5% si és el bus lliure, i el 85% si és el transport escolar, està subvencionat per l'Estat. Cal que siguem conscients de les dificultats que representa el servei. Cada any els usuaris i les seves necessitats canvien poques setmanes abans del retorn a les escoles. En aquest sentit, deixeu-me destacar com a canvis més significatius d'aquest curs escolar, el canvi d'horaris de l'Escola Sant Ermengol, l'obertura del centre integrat Maria Moliner, a més de les modificacions amb diverses parades d'Andorra la Vella.

Tornant a la seva pregunta fa referència a la seguretat del servei. En aquest sentit ens cal recordar que estem emmarcats pel reglament regulador del Servei de Transport Escolar amb la seva última modificació del 6 d'abril del 2016, la Llei del transport per carretera 4/2015 i la pròpia Llei del Codi de la circulació del 10 de juny del 1999.

Així doncs, amb aquests referents esmentats Govern considera que el Servei de Transport Escolar s'està oferint a les condicions de seguretat previstes a la legislació i, com no pot ser d'una altra manera, estem atents a qualsevol incidència que pugui sorgir a fi de corregir-la amb la màxima diligència possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

Dels 514.000 euros estalviats, uns 480.000 s'han estalviat en reduir el nombre de vehicles i uns 40.000 en la disminució del nombre d'acompanyants, -això ho tinc a la documentació que m'ha tramès el ministre.

Només amb referència als acompanyants vull precisar que la presència d'aquestes persones és obligatòria dins dels autobusos quan es transporten infants de maternal i de primera ensenyança i el nombre d'acompanyants necessaris va evidentment lligat al nombre de vehicles.

Senyors de DA, em sembla bé estalviar optimitzant recursos, ho deia abans, sempre i quant no sigui en detriment del benestar i de la seguretat dels nostres infants.

També ens preocupa que els consellers socialdemòcrates i el Govern no entenem el concepte "servei de qualitat" de la mateixa manera. En el cas del transport escolar per nosaltres com a consellers però també com a pares i mares la prioritat número u és el benestar i la seguretat en tot moment dels nostres infants i estem preocupats per algunes mesures preses pel ministre d'Educació. Cal recordar que alguns dels usuaris del Servei de Transport Escolar són gairebé bebès ja que poden arribar a tenir menys de tres anys.

En les respostes a les nostres preguntes se'ns adjunta uns annexos en els quals se'ns desglossa la repartició dels infants en els vehicles segons centres educatius, nivell d'ensenyament i parades de destinació. Es busca optimitzar, ho deia abans, però per això allà on abans s'utilitzaven vehicles més petits i més àgils ara posen, per exemple, un bus de fins a cinquanta-cinc places. Fins aquí podria no semblar un problema menys quan aquest per pocs nens que no justifiquen un bus gran per anar a recollir-los hagi de pujar a pobles aïllats, sovint en alçada, en els quals hi neva més i les carreteres són molt estretes amb la perillositat creixent que això pot suposar. A més, aquells infants que viuen més lluny han de suportar un viatge molt més llarg i feixuc abans i després d'un dia de classe ja que el mateix autobús ha de repartir més nens a més llocs.

Això d'una part, però no és l'única cosa que ens ha preocupat. Quina ha sigut la nostra sorpresa en veure que en moltíssims casos el nombre d'ocupants dels vehicles és superior al nombre de places... En la documentació lliurada pel Govern trobem documentat negre sobre blanc que hi ha vehicles amb capacitat, per exemple, per 41 persones, en els quals els serveis de transport escolar hi posen 42 infants d'educació infantil sabent, a més, que de la capacitat anunciada s'ha de descomptar la cadira de guia que no és apta pels infants, la plaça del

conductor i la de l'acompanyant al qual em referia anteriorment. En busos per 18 persones, el ministeri n'hi posa 22; en busos de 55 places -que reitero en realitat són 53 si trèiem el conductor i l'acompanyant- hi posem 55 infants petits, el mateix amb busos de 57 places on hi posem 57 infants i aquí també sense comptar conductor, acompanyant i a més en alguns casos la persona d'acompanyament per infants amb necessitats de l'Aula Estable... i així un llarg etcètera!

Tot això significa doncs que o bé, hi ha usuaris que fan el viatge drets o bé que s'ajunten tres nens petits en dos seients, fet que no permet lligar-los amb el cinturó de seguretat i cosa que pel que sembla passaria sovint.

Sr. ministre...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic.

Justament dic que avui el Sr. síndic no em deixarà entrar en detalls però el convido a mirar-se atentament la informació que vostè mateix m'ha tramès.

És possible que vostè no hagi rebut encara massa queixes. Segur que els pares dels infants li fan confiança, fan confiança en els seus serveis i no saben les repercussions que poden tenir els canvis que han fet per poder estalviar reduint el nombre de vehicles.

Ningú vulgui que algun dia passi alguna desgràcia, i que llavors ens adonem que les condicions de transport no seguien les normes bàsiques de seguretat.

Ja vaig acabant, Sr. síndic...

No, Sr. ministre, no fem en cap cas les preguntes per desgastar el seu Govern tal i com va declarar vostè a la premsa el mes de setembre. Per això, no ens necessiten: ja fa dies que vostès es desgasten sols.

Ens interessem pels temes perquè és la nostra obligació com la dels vint-i-vuit consellers d'aquesta Cambra.

I només per acabar, si em permet el Sr. síndic, només voldria fer una demanda adreçada al ministre encarregat d'aquest tema però també a altres responsables ministerials, i aquesta seria de facilitar, en el seu deure, de fer-nos arribar la informació deguda als consellers, que aquesta sigui entenedora; sovint rebem informació que no està endreçada amb cap ordre i de vegades fins i tot fa pensar que no és

concreta, i en el seu cas precís també li hauríem agraït que les abreviacions que veiem dins de la informació haguessin pogut estar especificades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

D'una banda, em tranquil·litza veure que la seva preocupació ve d'un problema d'interpretació de la documentació i després lligat hi ha dos opcions: o bé un desconeixement de la legislació o bé hi ha una voluntat de desconèixer-la, que aquí em faria patir una miqueta més. Ja hem tingut l'ocasió de sentir-la en aquesta pròpia sessió del Consell. Jo considero que les seves paraules són sovint amb un to alarmista que no crec que ajudin a construir positivament; jo crec que la crítica constructiva és necessària però hauríem de vigilar potser una miqueta més amb algunes de les afirmacions que es fan.

Miri, començant potser amb l'afirmació que és més greu i que segurament ve degut a una mala interpretació de la documentació; dit de passada, la documentació no la vam complicar per voluntat pròpia sinó perquè és un servei complex, i el que vam intentar fer és aportar-li tota la documentació que nosaltres teníem a la nostra disposició.

Avui en dia no hi ha en cap autobús, al nostre coneixement, nens que hagin d'anar dempeus o nens que utilitzin tres cadires per dos seients... perdó, tres nens que s'assentin en dos seients. De totes maneres també li haig de dir que si això passés està previst a la pròpia legislació, és a dir, l'article 34 del Reglament del transport escolar preveu que en condicions excepcionals -em sembla que diu el redactat- no es pugui anar gent dempeus i fa referència a l'article 188, apartat 4 i 5 del Codi de la circulació, del 10 de juny de 1999, que el que ja preveu és un article que està dedicat al transport escolar que a part de què es pugui anar dempeus també el fet de què infants puguin anar tres infants en dos seients però la tranquil·litza, aquesta situació a hores d'ara no passa.

Pel que fa al fet de lligar el cinturó de seguretat als nens que sàpiga també que la legislació preveu que no s'hagin de lligar i, a més a més, entenem que per algunes edats el fet de lligar els nens amb el cinturó de seguretat podria ser fins i tot perillós, però també en aquest sentit la tranquil·litza, actualment estem funcionant amb l'edicta de transport escolar que es

va fer al 2012 que tenia una durada de sis anys i ja estem treballant pel 2019 -que entraria en funcionament al 2019-, per poder mirar a veure si algunes mesures de seguretat podem anar més enllà del que preveu la pròpia legislació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. ministre de to alarmista, en tot cas, és l'objectiu. De totes maneres aquesta pregunta avui va lligada a l'anàlisi de la documentació que vostè ens ha tramès, no hi ha res més. És a dir que ve, alarmista no sé... què vol que li digui, si a la realitat li diu alarmista doncs, és qüestió de conceptes.

Nosaltres vam començar fent preguntes escrites, vostè va sortir a la palestra amb aquell moment dient que tot era perfecte i que el volíem desgastar, vull dir el to era bastant "flipant" i, per tant, això només és una anàlisi més aprofundida de la pròpia documentació que vostè m'ha enviat.

La legislació... Miri, la legislació jo el que vull és el benestar i la seguretat. Tinc constància que als països veïns als autobusos tots els nens han d'anar lligats i penso que és exactament el mateix el que s'ha de fer aquí. Si hi hagués algun problema en lligar a aquests infants suposo que seria perquè falten cadiretes, potser, posem-les! Jo he treballat a la meua branca professional i li puc garantir que als nens nosaltres els lligàvem. Per tant bé, a mi això em sembla bastant increïble.

El que li voldria demanar és, d'entrada... bé tinc varies cosetes però començaré per una.

És a dir, jo el que li voldria demanar és que en el cas d'aquests casos en els quals vostès han canviat la grandària dels autobusos en alguns trajectes. Voldria que el Sr. ministre em digués si pensa vostè que la seguretat és la mateixa per un bus gran en relació amb un de més petit per accedir a poblacions d'alçada amb carreteres estretes i en temps de neu amb carretera nevada o gelada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè potser considera la resposta o la realitat "flipant", jo intentaré plasmar-la.

Les dades que a vostè la porten a confusió és que és veritat que amb els informes que ens extreu el programa d'informàtica actual, -dit de passada en el pressupost per a l'any que ve tinc una partida per millorar aquest programari-, el que surt és el nombre de places o ocupades i el nombre de places totals, els seients que hi ha dins l'autobús, i és veritat que en alguns casos surt que el nombre de places ocupades serien superiors al nombre de seients, però això és en el total de la línia realitzada per aquest autobús. Aquest autobús pot recollir alumnes en un lloc, deixar-ne en un altre, i tornar-ne a recollir, és a dir que en cap moment del trajecte no se supera el nombre de places.

Pel que fa a la seguretat, o no d'un autobús més gran o més petit, miri jo entenc que des de la posició de l'oposició el que ara em demanaria és de posar un taxi, amb un acompanyant evidentment, per cadascun dels alumnes que van a parròquies altes però, a nosaltres que ens toca governar hem de fer un compromís amb també la gestió d'un pressupost de l'Estat amb una conjuntura econòmica. Moltes de les nostres carreteres, i gràcies als diferents ministres de l'Ordenament del Territori que han passat, són infraestructures realment de primer nivell i no crec que posi en risc circular per aquestes vies amb autobusos una miqueta més grans, a més a més moltes d'aquestes vies s'utilitzen, per exemple, algunes d'elles com accessos a pistes d'esquí i ja amb la seva utilització habitual hi ha autobusos força grans.

També li haig de dir una cosa, de la mateixa manera que jo no sóc especialista en matèria del transport sí que el meu servei fa una feina que jo crec que és molt interessant de no imposar unes línies amb un nombre d'autobusos sinó fer una proposta que es fa a principis del mes d'agost a les companyies de transport escolar i ells tenen uns dies per poder comprovar si hi ha dificultats, o no, associades a aquestes línies; si ells consideren que a nivell de seguretat o qüestions logístiques de gestió volen proposar canvis ens ho fan evident i, de fet, nosaltres hem fet alguns canvis justament gràcies a les companyies de transport escolar que ens ho han comentat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Eric Jover:

Sí, Sr. síndic.

Francament, crec que el servei que estem donant és de la qualitat adequada. Jo mai he dit que fos perfecte perquè amb aquesta complexitat sempre sorgeixen incidències i aquí el que hem de fer és ser el màxim de diligents possibles per corregir-les.

I ja em comprometo ara que si durant la temporada d'hivern s'observen dificultats que no han estat planificades per les pròpies companyies de transport o des del propi ministeri, i si això es considera que posa en perill la seguretat dels nostres nens o d'altres usuaris de la via pública doncs farem les modificacions que siguin escaients, com no podria ser d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, quant a la seguretat i a la grandària dels autobusos per nosaltres continuen existint moltíssims dubtes però bé, vostè té la responsabilitat... vostè sabrà!

Sobre el fet que abans no li he contestat i de fet ara vostè s'hi ha referit, miri, se'ns podrà reprotxar el que vulgui però jo crec que de hores i hores d'analitzar el que ens donen, en passem. Per tant, li reconec que en alguns casos que així a primera vista podria semblar que hi ha un aforament exagerat d'infants al mateix autobús, ja ho he vist que no era el cas, per exemple en un cas concret he vist nens que recollirien en un centre escolar del centre d'Andorra que van cap a la Vall del Nord, i certament deixen infants pel camí, n'agafen uns altres a Ordino i acaben... Això ja ho he vist, ja ho he vist, ja he vist que sí que hi ha casos que sí que s'aguanten, però de la mateixa manera que he vist això he vist molts casos en els quals el trajecte és dins d'Andorra, en un centre amb no gaire distància i aquí sí que hi ha un excés d'aforament.

I la pregunta que li voldria fer és: si s'ha mirat cas per cas tota aquesta documentació que m'ha fet arribar perquè si fos el cas suposo que avui estaria tenint un altre discurs que no el que té?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, em reconforta que passi temps estudiant la documentació perquè els meus tècnics hi dediquen molt temps també en preparar-la i com a mínim que sigui de certa utilitat.

Comentar-li que no ens consta en cap línia que s'estigui sobrepassant el nombre de seients. Tant sols hi ha un parell de línies que sí que és veritat que podria haver-hi un cop filtren el número de centres, podria semblar que hi ha un sobre passament teòric del nombre de places i és en un cas que tenim de més complexitat que són les famílies separades. Per què? Perquè de fet el que estan fent és dos trajectes diferents en funció de les setmanes que els hi pertoca estar amb una família o amb una altra. Però, el que sí que hem fet és confirmar amb...

Sra. Gili, si em vol escoltar, em sembla crec que és interessant aquesta informació per a vostè.

Doncs, hem confirmat arrel també de la seva pregunta perquè nosaltres no teníem constància, però volíem estar segurs que no se'ns escapava res, hem volgut confirmar amb l'empresa d'acompanyants justament a veure si algun d'aquests sobre passaments teòrics que teníem doncs, es confirmaven o no. No ens han sabut dir, en cap cas, de fet ens han afirmat que ells no eren coneixedors de cap cas on hi hagués aquest sobre passament. Si a vostè li consta aquest sobre passament doncs, identifiqui'ns les línies, ho treballarem tècnicament i encara que legalment no caldria que féssim cap modificació nosaltres per política de qualitat -i això ja li vaig dir que anava més enllà dels reglaments- doncs, intentarem fer aquelles adequacions necessàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

A veure Sr. ministre, a mi em consta que això passa! A mi em consta... i jo penso que és la seva obligació d'aprofundir en aquest tema. Si les seves fonts no li han sabut confirmar doncs, potser que se'n busqui

unes altres i ja en parlarem. És a dir, a mi m'ha arribat de moltes fonts que això està passant i em sembla molt greu.

M'està parlar ara de les famílies separades... Vostè controla la logística de les famílies separades? És que em sembla increïble el que m'està dient! És a dir, entenc que ningú pot controlar, que no cal apurar tan prim, eh? Penso que si juguem amb aquestes coses doncs, és una mica greu.

Només el que li voldria demanar ara és en relació amb aquest excés d'aforament que a mi sí que em consta, només voldria demanar al ministre si això passés -a mi em consta que sí, vostè em diu que no...- però, si això passés: a vostè que li sembla quines podrien ser les conseqüències en un cas d'un accident si tenim un bus que porta més persones de les places disponibles? És a dir, qui es faria responsable en cas d'un problema? Què dirien les companyies asseguradores? Perquè abans vostè ha parlat que es podria permetre persones dretes... Jo, com a mare, em preocuparia si és un dels meus fills el que ha d'estar dret, però bé...

És a dir, em pot explicar vostè què passaria si mai hi hagués un accident per un excés d'aforament? Què dirien les companyies asseguradores?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre si voleu contestar.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quan parlava d'alarmisme justament em referia a comentaris d'aquest tipus. Em semblen completament desafortunats que al Consell General es facin comentaris d'aquest tipus.

Jo no desitjo que hi hagi cap accident i espero que vostè tampoc el desitgi.

Vostè diu que hi ha casos en què s'ha sobrepassat... No, vostè diu que i ha molts casos en què es sobrepassa, doncs, facin evident aquests casos, evidentment jo els verificaré i, ja li dic, no ens en consta cap a nivell de ministeri i el que li demano és que si no demostra que hi ha molts casos en què això passi doncs, que es disculpi públicament perquè considero que és desafortunat, a més a més quan el lliga a la vida i a la salut dels nostres nens.

En cas de què hi hagués un accident? Doncs, vist que estem aplicant la llei les companyies d'assegurances treballarien amb tota normalitat. Em sembla que vostè no s'ha llegit la Llei del Codi de circulació, l'article 188 que fa referència al transport

escolar, llavors, li demanaria que abans de fer les afirmacions que està fent també es llegeixi la legislació corresponent perquè sinó, el que estem fent és donar una informació falsa als ciutadans que els pot portar a unes preocupacions que de fet no són les que toquen ara.

Tocant els diferents temes no sé si m'he oblidat de respondre algun dels punts, però sinó, si us plau faci-me'ls evidents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera, hauríem d'anar tancant aquest tema.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies.

Sr. ministre, em sembla un despropòsit que vostè ens estigui dient el que ens acaba de dir avui. És a dir, al Consell General estem aquí per parlar de tot. Faltaria més que hi haguessin temes tabús, i la seguretat dels nens és molt important.

Si anem equivocats, doncs, justament aquesta pregunta li ha donat a vostè la possibilitat d'explicar-se. És a dir, que em digui que fem alarmisme ho trobo ridícul i totalment fora de lloc. De totes maneres ja estem acostumats al seu estil. El Sr. cap de Govern ens parla del nostre, nosaltres del vostre, que quan se us diu alguna cosa que no us agrada és alarmisme, els volem desgastar, els volem... sempre hi ha la conxorxa aquella que els persegueix i bé. A veure, per a mi és totalment fora de lloc.

El que li voldria demanar, és a dir, nosaltres hem vist que hi ha durades de trajectes per alguns infants que poden arribar a ser molt llargs, i per tant, una de les preguntes, i Sr. síndic en tinc alguna més, si em permet penso que és important que puguem tancar el tema, jo voldria que vostè em digués quina hauria de ser la durada màxima per un infant, a dins d'un transport escolar, i recalco que ens estem referint des de joves estudiants fins a nens de maternal que són molt petits?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser per tornar primer a l'anterior, no entrem en valoracions. Al final, potser hi ha diferents estils polítics, i cadascú té el seu i els ciutadans ja jutjaran el que consideren més adequat.

Pel que fa a les durades. Jo he reconegut des del primer moment que la reforma que hem fet podia implicar moderats increments pel que fa a les durades. Cal també evidenciar que de vegades aquests increments són deguts, justament, a què anem també més enllà del que ens pertocaria, però amb una voluntat de servei.

Segons el reglament, nosaltres hem de donar cobertura a aquelles parades que hi hagi més de 5 estudiants, sempre que és possible i encara que s'allargui la línia, intentem anar més enllà per donar aquesta qualitat de servei.

Quant a la durada que considero oportuna per uns infants d'estar al transport escolar, doncs, jo li giraria la pregunta. Doncs, el que hem de fer, és evidentment, que sigui la més breu possible, però també hem de posar els mitjans perquè el trajecte es pugui realitzar. Que jo crec que ja és un bon principi.

També comentar-li que per als infants, la majoria de sistemes educatius tenen una distribució parroquial, el que ja per si mateix disminueix la llargada d'aquests trajectes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa teniu la paraula.

No...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

A veure, jo crec que la voluntat d'aquesta pregunta és de dir estalviar, sí, però facin el favor de no mirar tan prim. Pensem que potser hi ha coses en les quals seria més fàcil estalviar i no posar en perill potencialment una seguretat, o en tot cas, posant en qüestió el tema del benestar dels nostres infants. Jo no ho sé, no sé a vostè que li semblaria si el seu fill necessités agafar el transport escolar i es passés una hora a l'autobús al matí i una hora a la tarda. Em referia a això essencialment.

Llavors lligat a això, jo també li volia dir al Sr. ministre si té constància que justament amb tots els canvis que ha fet, que han portat a ajuntar infants petits i més grans al mateix autobús i que poden arribar a un centre que està al costat, això porta que tenint horaris diferents, bé, es presenti el cas que els

nens més petits arribin massa d'hora al centre i aquests s'hagin d'esperar no sé a quin lloc. Jo d'escoles en conec unes quantes i sé perfectament que en principi no hi ha llocs habilitats per això, és a dir que els porten a quedar-se al carrer. Ara anem a l'hivern, nevarà, plourà, em torno, reitero que hi poden haver nens menors de 3 anys. Per tant, és vostè conscient que aquest fet es produeix?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover: (2.44'.12")

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha unes franges, vostè n'és coneixedora, d'obertura dels centres que fan que es pugui fer la recepció dels nens en certes franges horàries. Es deixen els nens en aquestes franges de recepció horària.

Francament jo crec que ha tornat a dir la frase de posar en perill. Crec que no estem posant en perill els nostres infants. Crec que estem intentant fer la gestió més eficient dels recursos públics que són els recursos de tots.

I també comentar-li, que un cop van sorgir alguns titulars que anaven una miqueta per la mateixa línia que vostè va, doncs, vaig contactar les diferents associacions de pares i em vaig reunir personalment amb alguna d'elles per poder valorar si havien identificat problemàtiques associades. Amb moltes de les associacions no havien notat els canvis efectuats. I francament no es van fer notar incidències amb majors.

Potser una anècdota, però per exemple va sorgir una petita incidència que sí que va sortir fins i tot en un mitjà de comunicació, doncs, en el moment que va sortir publicada en el mitjà de comunicació, de fet nosaltres ja l'havíem identificat prèviament i ja estava solucionada en el moment de la publicació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última repregunta.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

A veure, jo em voldria referir a un tema que l'hem evocat una miqueta abans. És a dir, jo tinc

constància que als països veïns justament, es lliguen els infants durant els trajectes. De fet, jo a l'escola dels meus fills, l'associació de pares, ja des de fa molts anys, un dels criteris per agafar autobusos era exigir que tinguessin cinturons de seguretat, perquè em semblava que era important. Vostè ara m'ha fet referència al codi de la circulació, m'ha vingut a dir que no era una obligació.

I per tant, bé, m'agradaria que es posicionés en aquest sentit. A vostè li sembla bé quan en d'altres països tothom ha d'estar lligat, fins i tot els nens petits, a vostè li sembla bé que aquí, al nostre país, no es faci això? Aquesta seria la pregunta. I també voldria saber si el Govern verifica els equipaments d'hivern en aquests moments en relació al transport escolar.

Són qüestions que a mi em semblen importants. I m'agradaria de veritat que el Sr. ministre es posicioni. Ens sembla important com a consellers, com a pares i entenc com tota persona que tingui un lligam amb el transport escolar i amb els nens.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, jo li respondré com a ministre, com a pare, i com a persona també amb lligam amb l'educació. Pel que fa a la seguretat, la seguretat avança i n'hem de ser conscients. I de fet ja li he dit i no m'he esperat a aquesta pregunta per posar-ho a sobre la taula i començar-hi a treballar tècnicament, que tenim previst en el proper edicte serà per licitació del 2019, mirar quines mesures de seguretat, pensem que són les oportunes per poder-les exigir més enllà del que preveu la nostra Llei del Codi de circulació, la nostra llei, la d'aquest país.

Llavors, el cinturó de seguretat és una mesura interessant, però li torno a repetir, té certes limitacions en funció de les edats en què es treballa, i podria ser fins i tot un perill en certes edats. És veritat que existeixen mecanismes per poder incrementar, doncs, encara més la seguretat amb alçadors, etc. Però aquí sempre hem de trobar un compromís entre la seguretat i el que és factible. I aquí, evidentment, el que hem de fer és complir la llei i els diferents criteris tècnics que es van implementant.

Però nosaltres en algunes coses ja li he dit, anem més enllà de la llei, i amb el tema de seguretat, doncs, també hi volem anar.

Comentar-li que els vehicles de transport escolar passen les ITV's. A més a més, la policia verifica els equipaments d'hivern, no tant sols els vehicles de transport escolar, sinó els diferents vehicles que en èpoques d'hivern van pel país, i es compleix estrictament el que es marca.

Sra. Gili, estem anant molt més enllà del que la legislació ens permet. No se m'ha fet evident a través de les associacions de pares que són... ni a través dels sistemes educatius, preocupacions associades amb la seguretat del nostre transport escolar.

Em sap greu, però és que no trobo motius objectius per plantejar avui, al novembre 2016, aquesta pregunta que no s'haguessin pogut fer al juny o al maig 2016, o l'any passat. Aquesta reforma, els canvis que hem efectuat, no han implicat una situació preocupant pels nostres nens, la puc tranquil·litzar. I evidentment si sorgeixen incidències estarem aquí per corregir-les.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la setena de les preguntes presentades.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 31 d'octubre del 2016, relativa al fet que el ministre Jordi Alcobé hagi violat la Llei del Govern.

Fou registrada amb el número 1457 i s'ha publicat en el Butlletí número 74/2016, del 31 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi Zamora.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions, Sr. Jordi Alcobé, va admetre públicament que va mantenir una activitat privada durant almenys un any i mig, des del maig del 2011 fins al desembre de 2012, compaginant aquella activitat, per a la qual rebia una remuneració en forma d'honoraris que li abonava una entitat bancària, amb la de ministre del Govern.

Aquella actuació és una manifesta violació de l'article 4.5 de la Llei del Govern del 15 de desembre del 2000 que prohibeix explícitament i expressa l'exercici d'activitats remunerades siguin mercantils, industrials o professionals.

Després de reconèixer públicament haver violat la Llei del Govern el ministre va posar el seu càrrec, el divendres 14 d'octubre, a disposició del cap de Govern.

El cap de Govern no va acceptar la dimissió i va confirmar el ministre en el càrrec.

Davant d'aquesta confirmació es pregunta el següent:

Com pot explicar el cap de Govern mantenir en el càrrec un ministre que ha reconegut haver violat la Llei de Govern exercint activitats professionals remunerades essent membre del Govern?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula, el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, voldria agrair al Sr. Pere López que hagi retirat la pregunta. Això és una cosa que l'honora, Sr. Pere López. Ho vull dir personalment. Hem tingut moltes diferències, però hi ha moments per fer preguntes i moments que no. I li agraeixo personalment en nom del Govern d'Andorra.

Però Sr. Víctor Naudi, crec que és important abans de res situar les coses en el seu context, si em permet.

EL Sr. Alcobé, tal com ell mateix va explicar en roda de premsa, no va establir una relació professional amb BPA sent ministre del Govern. Sinó que aquesta relació era preexistent. I va explicar en una roda de premsa amb tots els detalls. A mi em sembla que no hi ha gaires exemples de responsables polítics que hagin fet gala d'aquesta transparència. I va explicar que des del 2006, el Sr. Alcobé havia elaborat l'anuari socioeconòmic de BPA, que era un anuari de referència que es publicava cada any, així com diversos quaderns monogràfics. El 2011, quan és nomenat ministre, estava elaborant l'anuari 2012 i per petició del banc i va acabant fent-lo. I el 2012, també per petició del banc, va treballar en l'elaboració de l'anuari 2013 amb l'objectiu de traspasar totes les dades al servei d'estudis del banc.

Dic això perquè podria semblar que el Sr. Alcobé hauria buscat una activitat paral·lela a la seva feina

de ministre i no va ser així. Del que es tractava era de continuar una activitat professional que ja desenvolupava des del 2006 durant el primer any i mig de l'anterior legislatura.

D'altra banda crec que és important reflexionar sobre el perquè la Llei del Govern estableix aquesta incompatibilitat amb l'exercici d'una altra activitat professional remunerada. Al meu entendre, i em puc equivocar, és la meva apreciació i no sé si pot estar compartida, la raó d'aquesta prohibició és doble. D'una banda, configura l'activitat dels ministres com una activitat de dedicació plena, que és el que es vol. I d'una altra banda, evitar conflictes d'interessos.

Entenc que en el cas que ens ocupa, Sr. conseller, en el cas de la passada relació professional del Sr. Alcobé amb BPA no hi va haver ni un problema ni l'altre. M'explicaré.

Ningú no podrà dir que la dedicació del Sr. Alcobé, el ministre, aleshores era ministre d'economia i ordenament, fos una dedicació insuficient. Em sembla que ningú pot dir-ho. Diria que en les últimes dècades i, evidentment, comparar sempre és odiós, hi ha molts ministres... hi ha pocs ministres, perdó, ja dic que comparar és odiós, amb el balanç de feina feta que pot presentar el Sr. Jordi Alcobé que és l'únic, tot i no està present. Ningú no podrà dir tampoc que hi havia un conflicte d'interessos entre el Sr. Alcobé i BPA, hi ho dic perquè penso que això queda demostrat, per desgràcia de tots plegats, l'any 2014, quan el Govern i altres institucions públiques vam haver de fer front a la crisi de Banca Privada d'Andorra.

Si el Sr. Alcobé hagués tingut un conflicte d'interessos hauria fet costat al Govern i a les institucions? Hauria format part de les decisions col·legiades del Govern referent a la crisi de BPA? No.

El Sr. Alcobé ha tingut clar en tot moment on estava l'interès general. El Sr. Alcobé ha tingut clar que calia prioritzar l'interès general per sobre de l'interès particular de persones amb les quals no només hi va treballar amb el passat, sinó, això és dur, hi mantenien relacions d'amistat. Potser, això ho dic al condicional, això és el que es porta. Ho dic tot al condicional. Potser això és el que alguns avui no li perdonen o potser és per això que han sortit totes aquestes informacions relacionades amb l'activitat professional amb BPA i que apareixen 4 anys després d'haver finalitzat aquesta relació.

Jo em sembla que tots nosaltres hem de veure sense criticar res que això no és massa normal.

És per tot això que vaig decidir mantenir el Sr. Alcobé en el càrrec. Perquè es tractava d'una relació professional de continuïtat, perquè els fets es

remuntaven a 4 anys abans, perquè també la feina i la dedicació del Sr. Alcobé com a ministre ha estat impecable, i perquè no hi ha hagut cap interferència, d'això n'estic segur, entre aquella relació professional i la seva vocació de servei públic, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, jo no he retirat la pregunta com pretenia el Sr. cap de Govern o com li hagués agradat al Sr. cap de Govern, per què? Simplement perquè la pregunta no va dirigida al Sr. ministre dimitit, sinó que és una pregunta que va dirigida al Sr. cap de Govern.

I una vegada més, doncs, vostè Sr. Martí dona voltes i més voltes, busca justificacions, ha explicat, ha alabat les virtuts del Sr. ministre, i jo respecto, doncs, personalment el respecto i sé que és una persona treballadora, però avui no estem aquí per parlar d'una persona que ja no està aquí amb nosaltres. Estem aquí, o almenys espero que el Sr. cap de Govern expliqui per què el Sr. cap de Govern durant quasi bé tres setmanes ha incomplert la Llei de Govern? Aquesta és la pregunta i aquesta és la qüestió.

Em parlava de justificacions, i una vegada més, justificacions que el Sr. ministre dimitit havia encavalcat aquesta feina amb la de ministre perquè era d'un encàrrec anterior. Bé estem parlant i així ho va reconèixer el ministre dimitit als mitjans, que va estar durant un any i mig treballant en dos anuaris. Podríem entendre que un potser ja venia anteriorment, però en un any i mig estava fent el de l'any següent.

Per tant, i jo no entraré en el detall d'aquesta qüestió però sí que són fets reconeguts. I de llei només n'hi ha una, i la Llei de Govern diu que un ministre no pot encavalcar o fer una feina lucrativa o professional al mateix temps.

Aquest matí és curiós, aquest matí hem començat amb la primera pregunta. Doncs, el Sr. cap de Govern en les seves respostes, doncs, ha fet referència varies vegades a la legalitat, que cal

complir la llei, en la intervenció anterior el ministre d'educació també, com no pot ser d'una altra manera feia referència a la llei, al compliment de la llei, a la reglamentació en matèria de transport, no pot ser d'una altra manera. Però és clar, veiem que la llei no és igual per a tothom. La llei o les lleis s'apliquen als ciutadans, i Govern, o almenys el cap de Govern, té la seva pròpia o la seva interpretació. I torno a dir, de llei només n'hi ha una i la llei és igual per a tothom agradi o no agradi.

Abans hem vist parlant en una resposta que ens feia el cap de Govern sobre les transferències i competències comunals, que hi havia una llei ha vingut a dir, bé, m'agradi o no m'agradi, però la vaig votar i l'he de complir. Bé, ha de ser així, agradi o no agradi s'ha de complir i aquesta llei de Govern, doncs, s'ha de complir i l'ha de complir tothom, i mal favor està fent a les institucions i al conjunt de la ciutadania, perquè el fet de no complir aquesta llei, encara que només hagi sigut per tres setmanes, doncs, està creant un precedent i un mal exemple.

Què li respondria vostè a un ciutadà que es nega a pagar una sanció de circulació o un ciutadà que es nega a pagar la part que li correspon de l'IRPF, i que vingui i li digui, com que vostè no compleix la llei jo tampoc la compleixo i aquí no passa res.

I aquesta és la realitat, Sr. cap de Govern, li agradi o no li agradi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern, li demanaria si pot ser breu.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Miri, Sr. conseller, jo ja li he dit els motius pels quals vaig decidir no cessar al Sr. Alcobé. I ja admeto que potser em vaig equivocar. Que en aquell moment, el Sr. Alcobé, ell sí que va saber llegir la situació millor que jo.

Miri, ja a vegades els hi agrada a vostès, donar la imatge de qui us parla com una persona d'un home fred, calculador, electoralista, com un estratega. Doncs, miri, no dec ser ni tan fred ni tan calculador ni menys estratega perquè la primera reacció del Sr. Alcobé en aquell moment va ser posar el seu càrrec a disposició i jo vaig ser, jo pel que li he explicat, qui no va acceptar de cessar-lo. Ara bé, amb la calma i la perspectiva dels dies posteriors, el Sr. Alcobé va reafirmar-se en la seva decisió inicial.

Fa deu dies quan jo em trobava, -perquè és la veritat-, em trobava a la cimera iberoamericana, el Sr. Alcobé em va trucar per dir-me que havia de parlar, que tenia decidit presentar la seva dimissió de forma irrevocable.

Vaig tornar a mitjans de la setmana passada i en vaig parlar en profunditat durant el dijous passat. Divendres vaig informar-ne a la resta de Govern i dissabte al matí, -no d'amagatotis perquè em va semblar que era la voluntat del Sr. Alcobé-, fer-ho públic com vostès saben.

I quan un és cap de Govern, li he donat les explicacions del perquè. I quan un és cap de Govern ha d'assumir les seves responsabilitats. En qualsevol cas, si algú pensa que el Sr. Alcobé podia renunciar al càrrec tres setmanes abans del que finalment ha fet, jo en tinc d'assumir la plena responsabilitat de deixar passar aquestes tres setmanes. Jo acabo d'explicar la veritat. Potser vaig fer un mal judici. Deixi'm que li agraeixo el to però deixi'm que saludi la gran feina que ha fet un gran ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo he començat la meva intervenció dient que la pregunta no era per explicar o entrar a debatre l'actuació d'un ministre que avui no és aquí, per tant, la pregunta va dirigida a la seva actuació, i entenc ara pel que em deia o puc entendre que no és fàcil prendre aquestes decisions però bé, està aquí per això, té una responsabilitat i per tant, és vostè que ha d'assumir aquestes responsabilitats i ha de donar l'exemple i ha de complir la llei i l'ha de fer complir. Recordem que tots els que hem tingut un càrrec públic en aquest sentit, doncs una de les primeres qüestions quan prometem o jurem càrrec és de complir i de fer complir la llei. I aquí hem constatat que no s'ha fet. Ara ha vingut a dir doncs que ha sigut difícil, que li sap greu, que potser ho hagués hagut de fer. Bé però la meua repregunta va en el sentit de dir què hauria passat si el Sr. Alcobé no hagués presentat la seva dimissió irrevocable. L'hauria vostè mantingut en el càrrec?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Miri, no sé com vostès funcionaven a nivell de govern i cadascú sap com funcionen a nivell de govern. Jo sé com funciona el Govern que tinc el gran honor de dirigir, persones que hi posen el millor que saben i moltes vegades ens equivoquem al servei públic.

A mi el Sr. Alcobé em va dir el que em va dir i jo miro d'escoltar sempre els ministres i quan ell ho tenia clar, doncs ho tenia clar. I per tant, la seva pregunta no ve al cas perquè el Sr. Alcobé ja no està aquí. Jo podria dir avui aquí si s'està jutjant tothom pel mateix rasant, si hi ha hagut coses que han passat abans, no tinc ni la força ni les ganes de fer-ho perquè em sembla que no participo en res en el debat polític.

El Sr. Alcobé, el que ha passat ja ho he explicat. Va tenir més lucidesa que el mateix cap de Govern i em sembla que ja n'hi ha prou Sr. Víctor Naudi. Ja li he explicat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, ja tornava a mirar cap al passat. Estem parlant de fets concrets i la pregunta va adreçada a vostè Sr. cap de Govern.

Bé, com que aquesta última no me l'ha aclarit gaire, li'n faré una darrera.

En quin moment va saber vostè que el ministre dimitit, exercia aquest càrrec en aquesta entitat privada? Si vostè ho va saber quan va prendre jurament o va prometre el càrrec el Sr. ministre o a la data dels darrers esdeveniments quan va sortir als mitjans? Si ens ho pot contestar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No ho entén Sr. Víctor Naudi, li agrada això, li agrada. Jo ho vaig saber perquè el Sr. Alcobé m'ho va dir, com també ho va dir públicament i van sortir notícies i ell va anar més enllà amb les seves explicacions perquè era la seva voluntat. I em va presentar la dimissió i no la vaig acceptar pels termes que li acabo de dir. I estava a Colòmbia i em va dir: "jo vull plegar". Res més. Ho vaig saber en aquell moment, com també no sabia res de la intervenció si li fa il·lusió tornar-m'ho a demanar sobre el tema de BPA, m'entén.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, doncs una última i ja acabaré.

Doncs, entenc que estem en un Estat de dret i per tant doncs, s'ha de complir l'ordenament jurídic. Al no fer-ho suposa anar cap un estat més aviat anàrquic i això en una situació amb la que ens podríem trobar evidentment no és acceptable. Per tant, jo constato que hi ha hagut un incompliment de la llei per part del Sr. cap de Govern durant aquest període. No em queda clar o no ha respost si hagués continuat perdurant amb aquesta obstinació de no complir la llei i la repregunta seria la següent. vostè no pensa reconèixer que ha incomplert la llei i no pensa demanar excuses?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Jo no penso demanar excuses, jo he dit al Consell General la veritat del que ha passat i he dit obertament que el Sr. Alcobé va tenir més lucidesa que el cap de Govern. A mi em sembla, honora si se'm permet que un cap de Govern digui això i que no falti a la veritat davant del Consell General. No és que demani excuses, ja he dit el que he dit, i no plega un ministre per plegar. Em sembla que Sr. Víctor Naudi, pot fer una altra pregunta, i ser més clar. No hauria continuïtat el Sr. Alcobé perquè des del començament ho tenia clar que ell havia de

plegar. I a més he tingut l'honra de decidir que el vaig aguantar jo personalment i que després a Colòmbia em va dir que no es podia aguantar i va fer les declaracions que va fer. No en té prou? Però no demano excuses, en tot cas el que sí que honora és el ministre que avui no hi és, la seva actitud i la seva lucidesa, i segurament si m'ho vol sentir, l'hauria hagut d'escoltar des del primer dia i no ho vaig fer.

Res més Sr. síndic.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la pregunta número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 31 d'octubre del 2016, relativa al seguiment de l'estat de les accions dutes a terme pel Govern per tal que les persones que realitzen una activitat per compte propi cotitzin a la CASS en funció dels seus ingressos.

Fou registrada amb el número 1458 i s'ha publicat en el Butlletí número 74/2016 del 31 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de juny el ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, en resposta a la pregunta plantejada sobre la cotització salarial de les persones que realitzen una activitat per compte propi, responia en seu parlamentària que durant aquesta tardor disposaria dels estudis i dels informes oportuns que han de permetre adoptar decisions concretes i fonamentades en el sentit de poder cotitzar a la CASS en funció dels seus ingressos o en funció del sou mig del sector al qual pertanyen, i que n'informaria oportunament el Consell General.

Tenint en compte que ja estem pràcticament a mitjans del mes de novembre es pregunta el següent:

Ens pot informar el Govern si ja disposa dels estudis esmentats i quines són les decisions concretes i fonamentades que pensa adoptar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho recorda Sr. Naudi en la sessió de control que hi ha fet referència, que vam celebrar el passat 16 de juny d'enguany, li vaig explicar quin era el règim vigent de cotització en matèria de cotització a la CASS de les persones que realitzen una activitat per compte propi i en concret les reduccions en la cotització que s'havia fet l'any 2013 a iniciativa del Govern i del Grup Parlamentari Demòcrata, i també li vaig detallar quines eren les dificultats preliminars en què ens havíem trobat per poder portar a terme un règim de cotització més ajustada als ingressos o al sou mig del sector professional del qual formen part les persones que realitzen una activitat per compte propi.

Una d'aquestes dificultats que anticipàvem era l'obtenció de les dades dels ingressos de les persones esmentades a l'abast de l'Agència Tributària.

Doncs bé, tot just fa un parell de setmanes i tal i com em vaig comprometre davant seu, la CASS ha fet arribar al Govern un informe jurídic de dret comparat que analitza particularment el règim aplicable a França i a Espanya. Sembla a priori que el règim francès que determina les bases de cotització de les persones que realitzen una activitat per compte propi en funció dels ingressos declarats de l'exercici anterior, seria un model oportú en el nostre cas.

No obstant això l'informe que he esmentat també conclou, si bé la CASS té coneixement de les dades dels comptes de pèrdues i guanys simplificat de les persones que treballen per compte propi que sol·liciten una reducció de la seva cotització i que presenten uns resultats econòmics inferiors a 12.000 euros i/o 24.000 euros, desconeix els ingressos professionals de tots els treballadors per compte propi.

Per tant, és imprescindible tenir coneixement de les declaracions de l'impost que grava les rendes obtingudes per les persones que realitzen una activitat per compte propi, i en concret de les declaracions de la renda de les activitats econòmiques de l'exercici anterior incloses les rendes del capital immobiliari, mobiliari i els guanys i pèrdues de capital.

El fet és que en la normativa vigent de la seguretat social no consta cap habilitació expressa perquè la

CASS pugui sol·licitar aquesta informació al ministeri encarregat de les declaracions de l'IRPF i en concret a l'Agència Tributària.

Per tant doncs, després d'haver-ho sotmès a consulta del Govern hem acordat promoure -i de fet ja ens hi hem posat a treballar- una modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari i hem d'acabar d'analitzar potser si caldria modificar alguna altra llei i en concret la Llei de la CASS per tal d'introduir aquesta habilitació normativa que permetria a la CASS tenir constància i tenir coneixement d'aquestes dades i, per tant, poder aplicar de forma efectiva aquest nou règim de cotització.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, faré una prèvia en tot cas.

Jo crec que les explicacions que ens ha donat el Sr. ministre entren perfectament dins del seu compromís que ja ens va dir en el mes de juny i encara estem a mitja tardor malgrat no hagi arribat el fred, però és clar, com que és un tema prou sensible i hi ha el compromís que hi havia una Proposta de resolució amb aquesta qüestió jo crec que era oportú de fer el seguiment d'aquest tema i és un tema que ens preocupa i no és gens fàcil d'emmotllar-ho.

En tot cas doncs, recollint la resposta del Sr. ministre entenem que hi havia dos possibilitats, entendríem que el sistema que podria ser proporcionat als ingressos de cara als autònoms seria complicat d'establir pel fet de què algunes professions hi ha mesos que no recaptin res i d'altres puja molt. Per tant, la declaració aquesta es faria feixuga però bé, entenguem-ho, per nosaltres seria una qüestió important el fet de què sempre sigui proporcionat... o sigui, perquè sigui justa a nivell si considerem l'aportació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social que ha de ser o ha de continuar sent un sistema també que ha de ser repartit entre tothom, ha de ser solidari doncs, caldria tendir cap aquesta cotització que fos proporcional als guanys, no?

Em va preocupar la resposta de la passada sessió en la qual doncs hi havia un article tot i que el Sr. ministre va dir que s'havia de contextualitzar amb la qual semblava o es donava a entendre que la cotització en base a un sou mig doncs, evitava d'entrar en pèrdues. És clar, llavors hi havia una visió una mica economicista però amb la resposta

que ens ha donat avui jo entenc que pot acabar si es fes... a veure, la meva visió seria que es fes a partir del que s'està fent ara amb la modificació de la Llei que hi va haver fa dos anys en el sentit que els autònoms que tenen pocs recursos, o els joves, o les persones que formen part d'una societat però que no actuen doncs, que cotitzessin en base a un sou mínim, però jo entendria que s'hauria de fer una franja mínima i una màxima i regularitzar-la a finals d'any, i entenc que el treball que s'està fent aniria cap aquest sentit, és a dir, a finals d'any actualitzar-lo en funció dels guanys i per fer això seria necessari tenir les dades de l'Agència Tributària en qüestió de la declaració de l'IRPF.

Crec que ho he entès bé i crec que aquesta solució podria ser compartida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo no recordo haver fet una explicació des d'una perspectiva economicista. Si no recordo malament el que vaig dir és que la Resolució que va adoptar aquest Consell General obria la porta a dos règims de cotització diferents, evidentment prenent en compte el fet de què fossin més justos, que era d'una banda tenir en compte els ingressos o tenir en compte els ingressos o el sou mig del sector professional al qual pertanyia el treballador per compte propi concernit. I el que vaig dir és que si preniem aquest segon model això podia ser complicat tenint en compte que la classificació d'ocupacions de vegades dins d'una mateixa classificació d'ocupacions hi havia diverses ocupacions professionals que tenien uns ingressos molt dispars.

Per tant, jo crec que tot condueix a la conclusió que el primer sistema, és a dir aquell que té en compte els ingressos, crec que seria el que permetria assolir una solució més justa, i crec que no es plantejarà el problema que vostè senyalava al principi de la seva intervenció per quant el que faríem doncs és prendre o fer cotitzar en funció de la totalitat dels ingressos declarats en l'exercici anterior. Per tant, tindríem una visió àmplia, global però evidentment passada i jo crec que això és el mateix que per exemple es fa en matèria de seguretat social a França i crec que és el que permet doncs, assumir un resultat més just i més adaptat a les circumstàncies de cada moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només en referència a allò que jo vaig entendre a la resposta del mes de juny que, es podia entendre. He dit que vostè ho va contextualitzar i es podia entendre des d'un punt de vista economicista i era perquè feia un comparatiu amb la cotització mitja... és a dir, la despesa mitja sanitària que suposava per part dels autònoms i si se li adjuntava les altres compensacions que podien ser per baixa de maternitat, etc, o el dia que li toqués una pensió, anar per sota d'aquells llindars suposaria un dèficit, per això parlava de qüestions economicistes que formava part de l'estudi, si ho entenc bé.

En tot cas la repregunta, tenint en compte o donant per fet que es decantaria... Govern sembla ser que es decantaria per una cotització proporcionada en base als ingressos, quan pensa Govern que podrà disposar d'aquests estudis més aprofundits per poder donar curs a aquesta Proposta de resolució?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, és cert que en la meva intervenció vaig parlar de la necessitat de mantenir la sostenibilitat del sistema perquè de fet no és perquè fos collita pròpia sinó que la pròpia Resolució d'aquest Consell General una de les premisses que establí en la instauració d'aquest nou règim de cotització és que es prengué en compte la sostenibilitat del sistema. Per tant, tenint en compte que aquesta Resolució es va votar per unanimitat pels membres d'aquesta Cambra entenc que les decisions que adoptem en aquest sentit, com a mínim, hauran de comportar que malgrat canviïn de règim la recaptació total que s'obtingui sigui com a mínim la mateixa que s'obté ara per no entrar diguem... o per no comprometre la situació ja de per si prou difícil de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Dit això i per respondre de forma concreta a la seva pregunta, com li he dit ja ens estem posant a treballar en la modificació legislativa oportuna de la

Llei de bases de l'ordenament tributari per fer, diguem, accessible a la CASS aquestes dades de l'Agència Tributària i jo entenc que en les properes setmanes aquest Projecte de llei estarà enllestit i, per tant, es podrà entrar a tràmit parlamentari i després evidentment dependrà de vostès tant bon punt tinguem aquesta habilitació evidentment també aprofitarem aquest tràmit o aquesta fase de tramitació parlamentària per anar perfilant d'una forma més detallada aquest nou règim, haurem de mirar també si cal fer una sèrie d'adaptacions informàtiques però, en qualsevol cas, el treball de detall l'haurà de portar a terme la Direcció General i el Consell d'Administració de la CASS, com no pot ser d'una altra manera, d'acord evidentment amb les directrius que li doni el Govern en base a la Resolució d'aquest Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, i vist que no hi ha més preguntes, i no hi ha més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 13.52h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 10 de novembre del 2016

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 8 de novembre del 2016, relativa a **les actuacions fetes per Govern dirigides a corregir les irregularitats administratives del SAAS**, (Reg. Núm. 1495).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 6 d'octubre del 2016, **relativa a la Banca Privada d'Andorra**, (Reg. Núm. 1290).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa a **la implantació d'un institut mèdic de reproducció assistida**, (Reg. Núm. 1393).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa a **al seguit de dimissions de diferents càrrecs laborals per part de certes persones en poc temps del Centre de Tractament de Residus**, (Reg. Núm. 1394).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 d'octubre del 2016, relativa a **la voluntat de realitzar la reforma de competències i transferències dels comuns**, (Reg. Núm. 1441).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 d'octubre del 2016, relativa a **als estalvis realitzats en el servei de transport escolar**, (Reg. Núm. 1446).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 31 d'octubre del 2016, relativa a **al fet que el ministre Jordi Alcobé hagi violat la Llei del Govern**, (Reg. Núm. 1457).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 31 d'octubre del 2016, relativa a **al seguiment de l'estat de les accions dutes a terme pel Govern per tal que les persones que realitzen una activitat per compte propi cotitzin a la CASS en funció dels seus ingressos**, (Reg. Núm. 1458).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 31 d'octubre del 2016, relativa a **l'activitat remunerada que va exercir el Sr. Alcobé per compte de BPA quan ja ocupava el càrrec de ministre del Govern d'Andorra**, (Reg. Núm. 1459).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877